Немачка 3.00 DEM, САД 1.25 USD, Швајцарска 2.50 CHF,
Шведска 13.00 SEK, Аустрија 20.00 ATS,
Грчка 230 GRD, Енглеска 1.00 GBP

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

22. III 1991. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА LIII ● 30 ДИН. ● БРОЈ 2047

РИО

У ЕПИЗОДИ

ЛОВАЧКИ ВОЗ

DOUG WILDEY

Верovали или не!

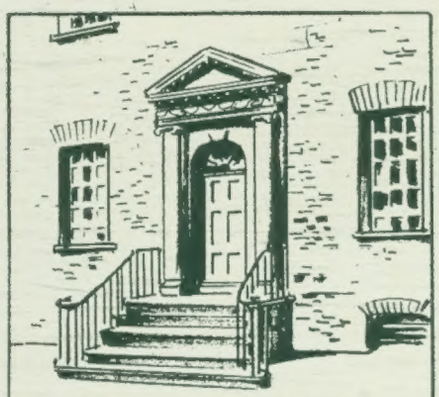

КУЋУ ХЕМОНД

У АНИ АРУНДЕЛУ (ДРЖ. МЕРИЛЕНД, САД), ПОДИГАО ЈЕ МАТИЈАС ХАМОНД 1770. ГОДИНЕ КАО ДАР СВОЈОЈ ВЕРЕНИЦИ. ОНА ЈЕ ОДБИЛА ДА СЕ УДА ЗА ЊЕГА ЗАТО ШТО ЈЕ МАТИЈАС ПРЕВИШЕ ЗАПОСТАВЉАО - СВЕ ВРЕМЕ ЈЕ ПОСВЕЋИВАО НАДГЛЕДАЊУ ГРАЂЕВИНЕ.

ИНСЕКТИ

НАСТАЊУЈУ СВЕ КРАЈЕВЕ СВЕТА И БРОЈЕ ВИШЕ ОД 1500000 ВРСТА.

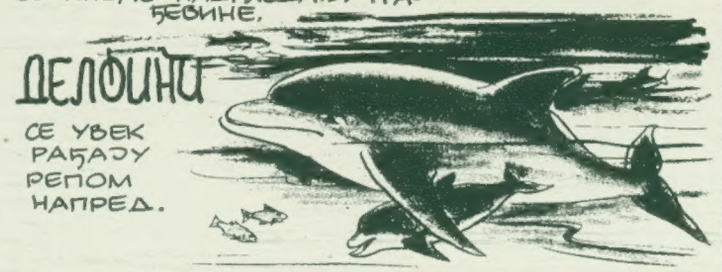

ДЕЛФИНИ

СЕ УВЕК РАЂАЈУ РЕПОМ НАПРЕД.

Томас Вилкинсон

КОЈИ ЈЕ НАСТУПАО У ЦИРКУСИМА ПОЧЕТКОМ XIX ВЕКА, ИМАО ЈЕ БРАДУ ДУГАЧКУ 152 ЦМ.

ТРИ БРАТА И ДВЕ СЕСТРЕ

ИЗ ПОРОДИЦЕ ЕСИ, ИЗ СИРАКУЗЕ (ДРЖ. ЊУЈОРК, САД), СКЛОПИЛИ СУ БРАК СА 3 СЕСТРЕ И 2 БРАТА ПОРОДИЦЕ ГАРЗО ИЗ ИСТОГ ГРАДА.

НЕВЕСТУ

У СТАРОЈ ЕНГЛЕСКОЈ МОРАО ЈЕ ДА ПОЉУБИ ОЏАМАР ЈЕР ЈЕ ТО, ПРЕМА ВЕРОВАЊУ, ДОНОСИЛО СРЕЋУ У БРАКУ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА ●●●

●●● француски Центар за науку и технику увео је у велике инкубаторе роботе – дадиље за пилиће. За један сат робот је у стању да преброји 4000 „питомаца", да им да вакцину, подреже им кљунове. Захваљујући томе, пилићи на фармама осећају се боље, мање болују и брже расту.

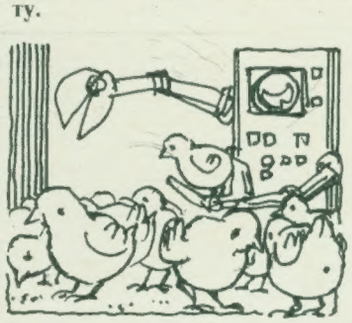

●●● у Италији је почела серијска производња књига – „пушкица". Мада су минијатурни – лако стану у шаку – ови приручници садрже исцрпне податке из појединих области. Не користе их само студенти недовољно спремни да изађу на испит већ и инжењери, фармацеути... Јер, не могу сви подаци да се држе у глави, али у руци могу.

●●● Иван значи онај кога Бог воли, Лука је – светли, Максим – велики, Мина је на грчком месец, Ана – милост, Александар – одважан заштитник, а Марко „рођен у марту".

●●● на светском првенству у вриштању победила је двадесетогодишња студенткиња Ана Рифис са Новог Зеланда пустивши крик јачине 110,3 децибела. Поређења ради: млазни авион при узлетању произведе буку од 100 децибела! Ни они који хрчу нису за потцењивање. Недавна мерења показала су да Канађанин Марк Хебард хрче у сну снагом од 90 децибела!

●●● најмањи авион на свету конструисао је Американац Роберт Стар. Његова летелица, названа – „Шмелем", дугачка 2,86 m, распона крила од 3,3 m и опремљена мотором снаге 63 киловата, у стању је да подигне у ваздух једног човека.

●●● пре око 100 година на Хаваје се обрушио џиновски талас виши од 300 метара – до тог закључка дошли су научници Геолошког друштва САД проучавајући земљиште једног хавајског острва на различитим нивоима. Међутим, то је релативно мали талас у односу на онај који је 1958. године запљуснуо Аљаски залив: његова висина премашивала је 500 метара.

Илустровао: Зоран Петканић Петко

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

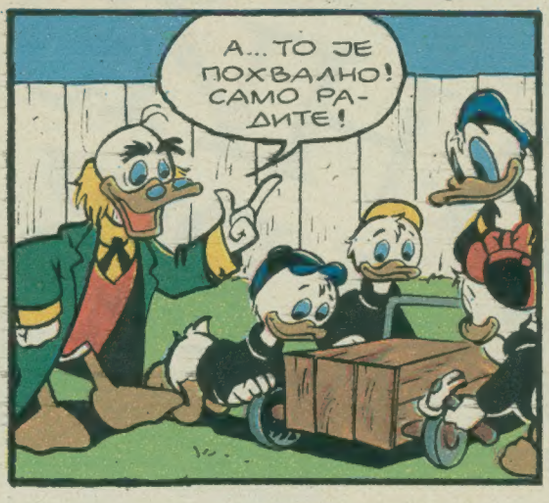

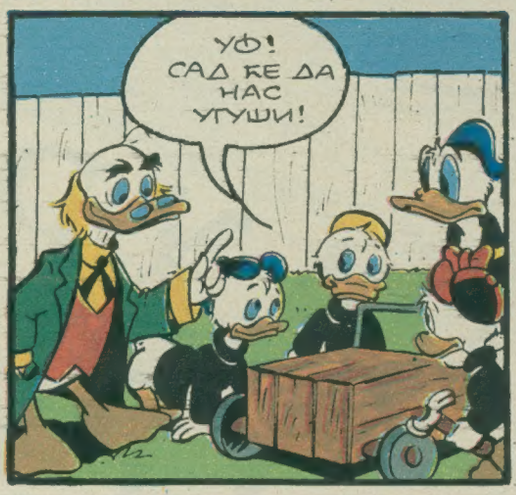

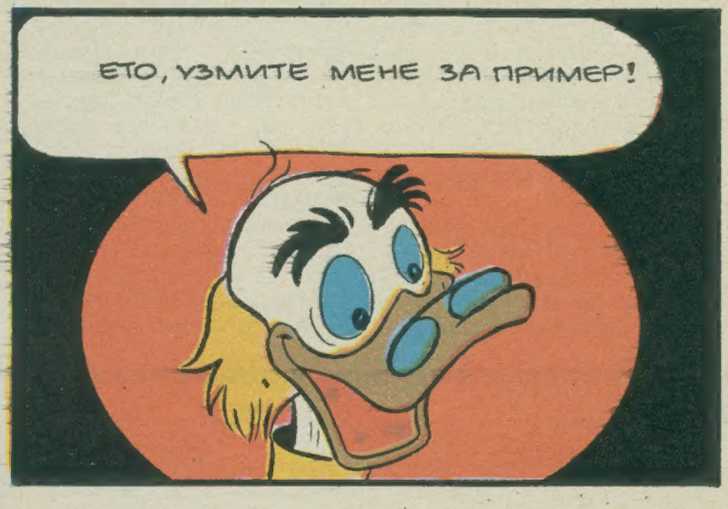

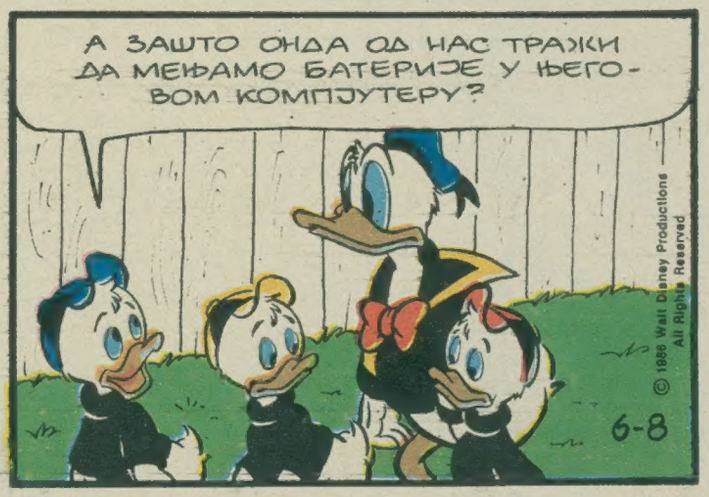

ГОСПОДИН КОЈИ ЈЕ САМ КРПИО СВОЈЕ ЦИПЕЛЕ И...

САХРАНИО ТРИ ДРЖАВЕ

Милорад Павловић, познатији као Миле Крпа, једна је од најнеобичнијих личности старог Београда. Није се устручавао да изгрди свог ученика принца Павла и због тога одбруси и старом краљу Петру

Чаршија се отимала о његово друштво. Само се, ту и тамо, покоји господин, скоројевић из високог друштва, мрштио на његову љубав према кафанама са олајисаним подовима и мирисом роштиља и киселих паприка који се ширио просторијом.

Он, Милорад Павловић, називан Миле Крпа, врстан интелектуалац, писац прича, цртица и путописа, преводилац са неколико језика, професор добротвор Јована Дучића и велики пријатељ Стевана Сремца, Јанка Веселиновића, Војислава Илића, Јаше Продановића и читаве генерације тадашњих српских књижевника, само би одмахнуо руком и добацио: „Пси лају, караван пролази!" А онда свратио код „Орача" на папке и са Стеваном Сремцем смишљао ујдурме.

Прерушени извештач

Пуцао је од здравља. Јанко Веселиновић није одолео а да после једне ноћне седељке не примети:

– Побогу, Миле, све ћеш нас посахрањивати, а затим ћеш још педесетак година живети од наше славе причајући потомству да си био нераздвојан са Сремцем, Јашом, Војиславом Илићем и другима!

Духовити Јанко Веселиновић као да је био видовит: Миле Крпа је умро 1957. у деведесет другој години. И он сам у шали је говорио да је сахранио три Србије: краљ Миланову, краљ Петрову и ону после ње!

У чаршији су га задиркивали због брижне мајке која је такође дуго живела. Наиме, када је Крпи било шездесет година, она је неком приликом, испраћајући познатог доктора Стојимировића из куће, замолила:

– Докторе, да наредиш оном мом дериште Милету да не иде без мантила!

Миле Крпа био је изузетно омиљен у чаршији. Место га није држало, а како је виц лако излазио из њега, знао је да у трену насамари човека и засмеје околину. Ипак, у свему је имао меру. Красила га је и ратоборност, а политичке противнике је тако „крпио" преко новина да су радије избегавали сукобе с њим.

Надимак Крпа добио је у учитељској школи чији су ученици, између осталог, морали да се определе и за изучавање једног заната. Миле Павловић је изабрао обућарски јер су обућари тада били на гласу. Тако је сам себи крпио ципеле све док га је рука служила.

Касније је постао угледни професор, али му је знање обућарског заната добро дошло кад је Аустро-Угарска окупирала Босну и Херцеговину. Срби у Босни су прогањани, а целовитог извештаја о свему није било јер Аустријанци нису пуштали Србе из Србије у Босну ни са пасошем. Миле Крпа им је подвалио ушавши у Босну прерушен у путујућег обућара и под тајним именом. Месецима је пешачио од касабе до касабе, крпио чизме, ципеле и папуче и посматрао.

Вратио се из Босне и у Београду 1899. објавио потресну књигу о геноциду аустријских власти над Србима. Препуна података, она је одредила став Русије према Аустро-Угарској, узбуркала српску јавност, чак тврде да је подстакла оснивање „Младе Босне" и на неки начин допринела атентату који је извео Гаврило Принцип. Било како било, од тада је Миле Крпа у Србији сматран незваничним босанским опуномоћеником.

ДИВНОГ ЛИ СУНЧАНОГ ДАНА!

Када метеоролог Норихико Фукута каже да ће сутра бити сунчано, обично је у праву. А ако се случајно испостави да је погрешио, професор, једноставно, промени време тако што распрши маглуштину која се спусти на долину. Растеривање магле је иначе обична ствар: довољно је да је из возила у покрету добро напрскате течним угљен-диоксидом. У додиру са гасом у течном стању магла мења агрегатно стање и кристализује се у ситне честице налик снегу. Техника је прошле зиме проверена на вечито магловитом усеку дубоком 150 метара кроз који пролази аутопут за Солт Лејк Сити у Јутаху. Резултат је био одличан. Норихико Фукута се сада нада да ће најдаље кроз три године његов метод прихватити и Министарство саобраћаја и да ће саобраћајне патроле широм земље у свој састав уврстити и возила за растеривање магле.

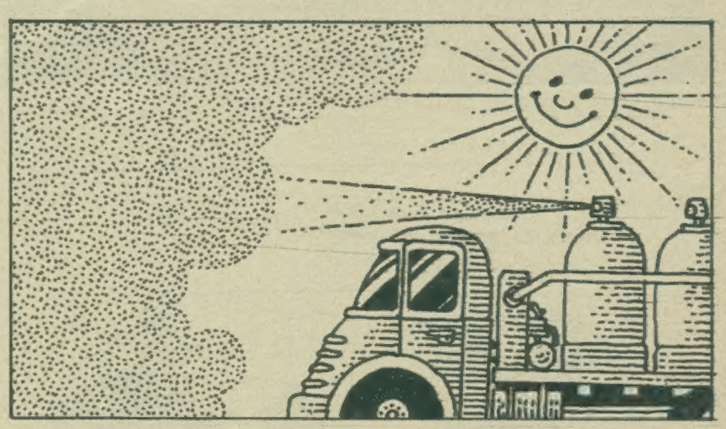

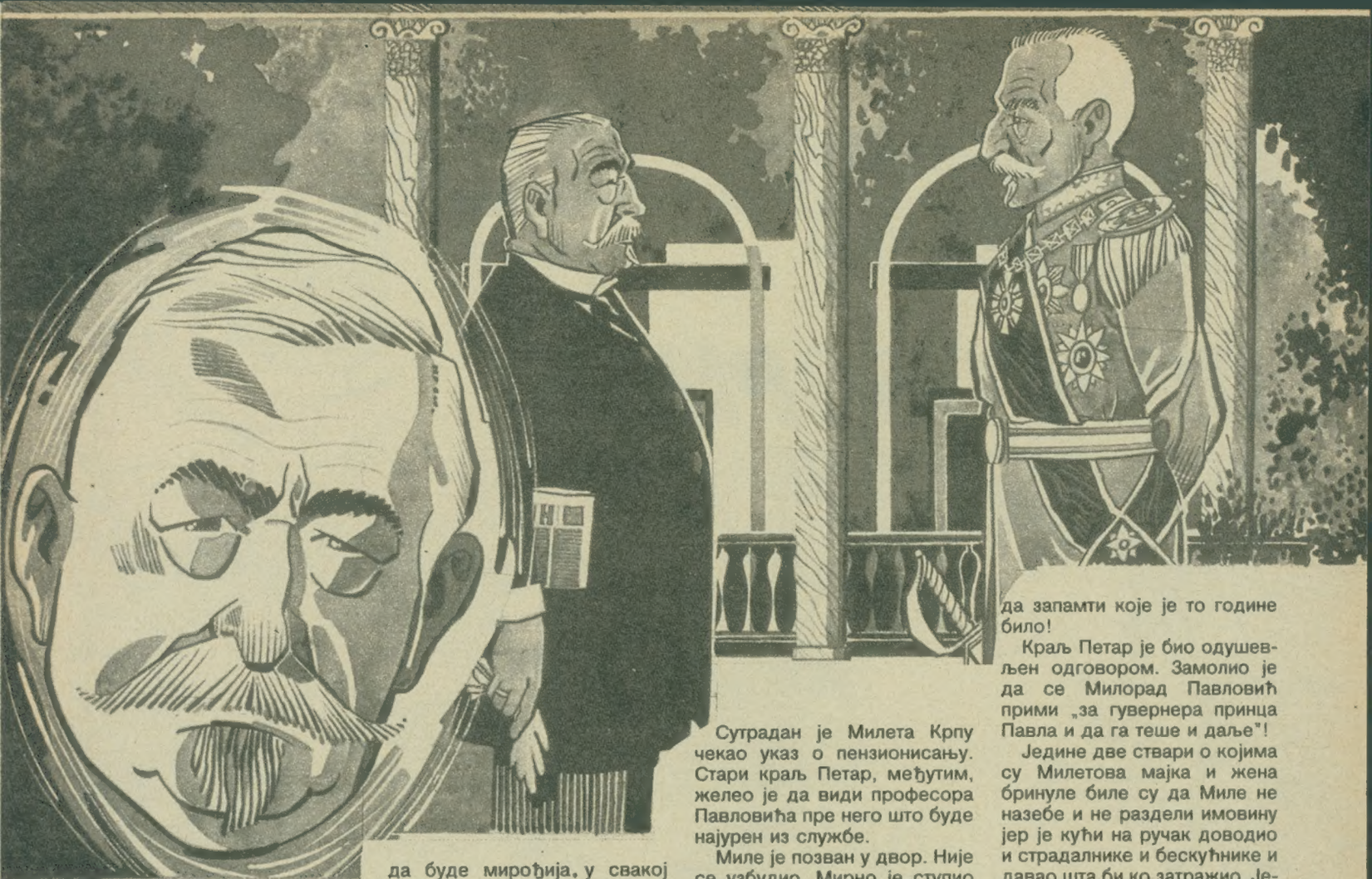

Председник владе Никола Пашић размењивао је с њим најповерљивије податке о Босни. Штавише, није хтео да потпише ниједан документ о новчаној помоћи, чак и кад се радило о појединачним стипендијама, без мишљења Милета Крпе!

Иако је био велики патриота, Милорад Павловић никада није марио за власт и положај. У чаршији се осећао као риба у води. Истина, волео је да буде мирођија, у свакој чорби, али тек да опомене силнике да ничија звезда није сијала до зоре. Мада ниског раста, знао је да се залети на грмаља матуранта у гимназији и да му распали шамарчину само ако несрећник забрази.

Док је Карађорђе крварио

Неком приликом изгрдио је принца Павла Карађорђевића и отерао га назад у ђачку клупу узвиком: „Марш!"

Сутрадан је Милета Крпу чекао указ о пензионисању. Стари краљ Петар, међутим, желео је да види професора Павловића пре него што буде најурен из службе.

Миле је позван у двор. Није се узбудио. Мирно је ступио пред краља и уљудно се поклонио.

– Дакле, ви сте мом синовцу казали: „Марш!" и дали му слабу оцену?! Могу ли знати зашто? – сталожено је упитао владар.

– Можете, Ваше величанство! – ледено је узвратио Крпа, а затим одбрусио: – Ако је његов предак вожд Карађорђе могао да јури с Мораве на Дрину и да крвари за ову земљу, онда је срамота да његовог потомка мрзи да запамти које је то године било!

Краљ Петар је био одушевљен одговором. Замолио је да се Милорад Павловић прими „за гувернера принца Павла и да га теше и даље"!

Једине две ствари о којима су Милетова мајка и жена бринуле биле су да Миле не назебе и не раздели имовину јер је кући на ручак доводио и страдалнике и бескућнике и давао шта би ко затражио. Једино је љубоморно чувао књиге. Имао их је много. Оставио је гомилу исечака из новина, фотографија, бележака. Много тога пропало је приликом бомбардовања Београда у Првом и Другом светском рату.

Миле Крпа је у старости био жива историја Београда. На жалост, дружење са књижевницима није му помогло да и сам напише значајније дело.

Миленко Тодоровић

Илустровао: Ивица Колјанин

КАД ХОДАШ, ПОСКАКУЈЕШ

Ново лудило зове се „месечеве ципеле". Како на Земљи постићи да, баш као онамад астронаути на Месецу, не ходаш него – поскакујеш? Решење су нашли произвођачи играчака „Харт Ентерпрајз" из америчког града Ванкувера.

Ципеле од пластике имају две „платформе" повезане јаким гуменим тракама. Високе су око 15 центиметара и представљају неку врсту трамбулине. Стопала се убаце у одговарајуће удубљење, осигурају пластичним каишевима и – забава почиње. Ходаш или трчиш, по могућности улицом јер би у стану вероватно настао дар-мар, у високим луковима, хоп, хоп...

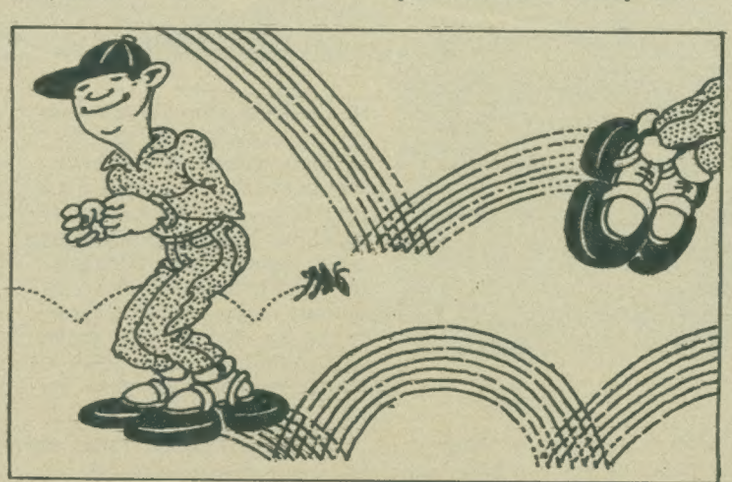

Деца су полудела за „месечевим ципелама" које се продају по цени од 50 долара. Произвођачи не стижу да направе толико скакутаве обуће колика је потражња. А на примедбу родитеља да то може да буде опасна забава и да деца могу да падну и повреде се, из „Харт Ентерпрајза" поручују да њихова нова играчка није ништа опаснија од ролшуа или скејтборда.

Уосталом, нека деца сама процене колико су спретна и да ли знају да ходају као на одскочној дасци. За њих су и предвиђене „месечеве ципеле". Уколико баш и одрасли желе да се опробају, једно морају да имају на уму: не смеју да буду тежи од шездесетак килограма. Претерано оптерећене ципеле пуцају.

Илустровао: Љубомир Милојевић – Љубац

У ЧЕТИРИ ОКА СА ВАНЗЕМАЉЦИМА

ОТЕТИ СУ ПРОГОВОРИЛИ!

Шта се људима догађало у унутрашњости васионских летелица, како оне изгледају, да ли ванземаљци изводе опите на онима које ограбе? Запамтите – ово није сценарио неког филма...

До сада су сви аутори који прикупљају и проучавају сведочења отетих љубоморно чували податке до којих су дошли. Боб Хопкинс, на пример, писац две НЛО књиге „Пропуштено време" и „Дошљаци", већ дуго се бави нумеричким и лексичким системима ванземаљаца. Дејвид Џекобс, професор историје на Темпл универзитету, завршава књигу о отмицама и отетим. Проучава сасвим одређену појаву. Отете жене тврде да су свемирци углавном били усредсређени на премеравање одређеног дела њиховог тела.

Психолог Ричард Хејнс не крије да много тога зна, али ко год покуша да му извуче макар и најситнију појединост, одлучно каже да још није дошло време да било шта открије.

– Сваки „енелог" (еН-еЛ--Ог) има друкчији приступ стварима и труди се да од отетих добије оне податке који су њему занимљиви. Често кажем да овај наш рад подсећа на детективски. Морамо да испитамо на стотине људи и да од те масе исказа најпре одредимо који су лажни. Јасно вам је да је човек склон да пусти машти на вољу, а о ван-

ДА ЛИ СТЕ (ПОМАЛО) ВАНЗЕМАЉАЦ?

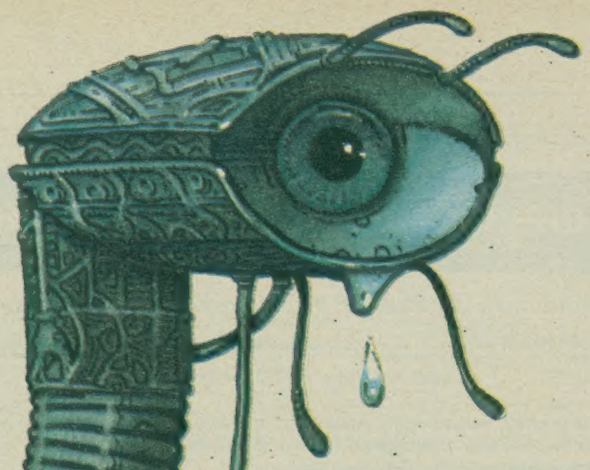

Оно што може највише да нас узнемири је стварање хибрида између ванземаљаца и нас, Земљана. Сви „енелози" тврде да та деца остају на свемирским бродовима или их Сиви и Плави одводе тамо откуд су и дошли. А шта ако је нека од тих особа међу нама? Можда сте то баш ви? Проверите!

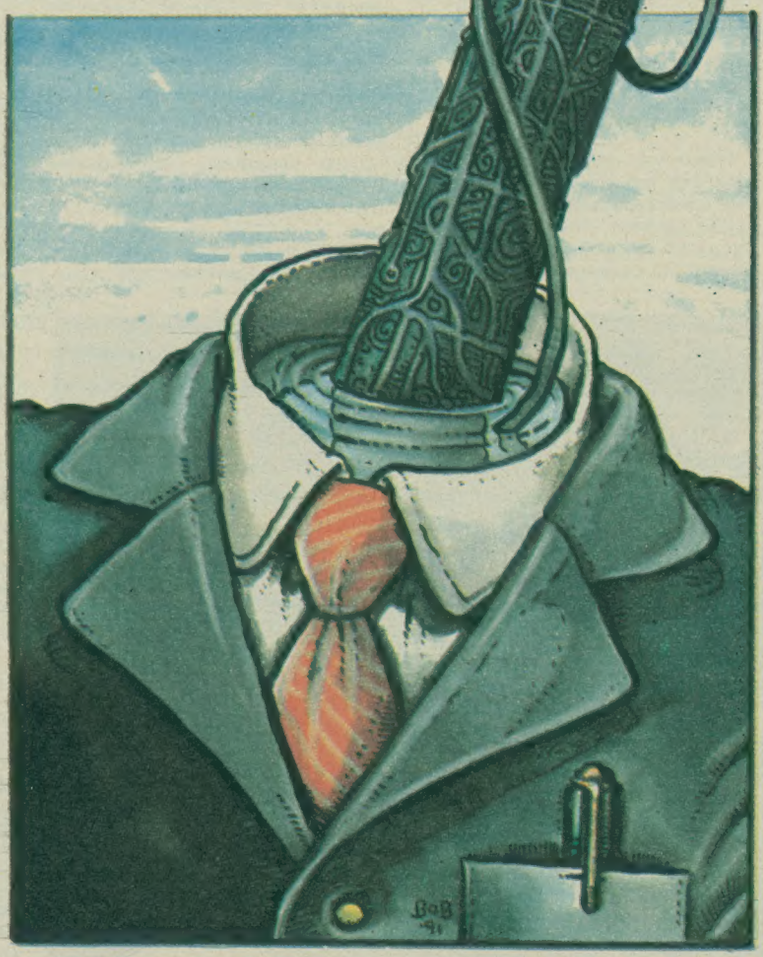

1. Упознајете се са неким и...
a) одмах доносите суд о том незнанцу
b) досадно вам је, јер нико не може да вас одушеви
c) одмах знате шта он (или она) мисли

2. Кад год мислите о својим родитељима осетите...
a) дубоку привржености
b) да ту нешто није у реду – како су ти обични људи могли да добију таквог генијалца као што сте ви?
c) нелагодност и збуњеност

3. У посети музеју...
a) привлаче вас слике Ван Гога
b) разгледате платна апстрактних сликара
c) тражите све што је у вези са египатском културом, хијероглифима посебно

4. На телу имате белеге:
a) пегице
b) младеже и неке брадавице
c) чудне ожиљке којима не знате порекло

5. Заболи вас глава кад...
a) осетите јаке мирисе
b) узнемирени сте
c) имате утисак да вас неки чудесни, непознати сигнали, дозивају

6. Особе које се појављују у вашим сновима су...
a) рођаци и пријатељи из детињства
b) рок-звезде, политичари, ТВ лица...
c) силуете незнанаца којима не видите лице

7. Летњи одмор или распуст је за вас...
a) диван период опуштања и забаве
b) непријатан тест који вас ставља на пробу: како се уклапате у различита друштва
c) доба кад нестајете незнано куд и после не можете да се сетите где сте то били

8. Возите се трамвајем или аутобусом и прилази вам трупа обесних незнанаца тражећи новац:
a) дајете им све што од вас траже
b) спремни сте да се тучете јер не дате оно што је ваше
c) погледате их у очи и телепатски убедите да вас не дирају

9) Смета вам...
a) јака музика и непријатни звуци
b) унутрашњи глас који вас опоминје да треба да спасете људску расу
c) ако вам неко постави питање кад, како и где сте се родили

10. На телу вам највише смета...
a) велики нос, изражене јагодице
b) што се гомилају наслаге сала
c) сивкаста кожа, прерана ћелавост, танке усне

За сваки одговор под с добијате 3 поена, за б – 2, а – 0.

Решење:

Ако сте добили између 21 и 30 поена, по свој прилици у вама тече хибридна ванземаљско-земаљска крв. Да ли су вам ближи Сиви или Плави? Када ће доћи по вас?

Имате 9 до 21 бод? Више спадате у Земљане, али опрез! Мора да у вама има ванземаљских гена.

Уколико сте сакупили између 0 и 9 поена, будите мирни. Чврсто ходате по земљи. За вас су дошљаци из свемира пука измишљотина.

Наравно, резултати квиза још увек ништа не значе. Свако од нас понекад се осети као странац на овој планети. И сви смо се једном сетили оног графита: „Зауставите Земљу, хоћу да сиђем!"

Илустровао: Добросав Боб Живковић

земаљцима могу да се испредају тако дивне и невероватне приче. Ипак, после оволико година већ добро знам ко је заиста био отет, а ко се само уживео у доживљај неког другог или све – измислио.

Једино је Денис Стејси, пријатељ већине „енелога" а и сам зналац у тој области, пристао да открије најзанимљивије детаље из искустава отетих. Спремите се, путујемо у до сада неоткривени свет!

Отети сведоче да су на неким зидовима у унутрашњости бродова ванземаљаца приметили текстове исписане сликовним писмом. По једнима, то писмо подсећа на кинеско, други кажу да је сличније египатским хијероглифима.

Још се у нечему поклапају приче отетих. Многи су у стању хипнотичке регресије испричали да су на бродовима видели просторије у којима се одгајају хибриди ванземаљско-земаљских беба добијених вештачком оплодњом. А како те собе изгледају? Иако то знају само отети (и Хопкинс). Стејси претпоставља да се у њима налазе инкубатори који замењују мајку. Дакле, то дете хибрид не развија се у материци већ у – машини. Да ли му свемирци, кад се „роди", обезбеде човеколику мајку или га сами изводе на пут, не зна се тачно.

Лако је претпоставити да многи отети, од ужасног страха и неизвесности, изгубе контролу па им се догоди да поврате или се упишке. Ванземаљци који су невероватно уредни, рекло би се да живе у стерилним условима, одмах се нађу ту да све почисте (то би и сваки Земљанин вероватно одмах урадио, зар не?).

Наша представа о моди свемираца изгледа да је сасвим погрешна. Углавном се замишља да су ванземаљци у унисекс оделима, од неког материјала који подсећа на метал. Није тачно. Наши мали сиви (не)пријатељи и добри

СИВИ СУ ЗЛИ, ПЛАВИ – ДОБРИЦЕ

Ако желите да будете у току, што пре заборавите мале зелене јер су давно изашли из моде и упознајте се са новим НЛО појмовима

Протеклих педесетак година термини којима описујемо све појаве у вези са ванземаљцима знатно су се променили. Четрдесетих и педесетих углавном се говорило о летећим тањирима и малим зеленим... Шездесетих се у САД завршава пројекат америчких ваздухопловних снага познат као „Плава књига" (недавно смо о томе писали), а седамдесетих се спомињу светлосни трагови на небу, дискови, тајанствени сигнали. Осамдестих година популарни су блиски сусрети прве, друге, треће и четврте врсте. Одједном се јавља све више људи са тврдњом да су их отимали дошљаци из свемира и одводили на своје бродове...

•

Отмица – До сада је на хиљаде особа испричало да су их, неком приликом, ванземаљци насилно отели и одвели на брод којим су пристигли из свемира. Те људе, киднаповане па касније добровољно враћене, зовемо – *отети*.

•

Космички саветници – За разлику од лоших искустава *отетих*, са космичким саветницима људи су увек имали позитивне сусрете. Ти добронамерни дошљаци из свемира ступају у везу са појединцима само да би их упозорили да воде рачуна и не изазову нуклеарни рат или еколошку катастрофу на Земљи. Склони су и да нас прекоревају што смо се сувише окренули материјалним вредностима.

•

Космички Вотергејт – Нуклеарни физичар Стентон Фридмен није аутор ове синтагме, али тврди да је заслужан што је прихваћена међу „енелозима". Као што смо писали, постоји сумња да влада САД има податке о НЛО које прикрива од јавности.

•

Космичке летелице – Ако је веровати појединим „енелозима", поверљиви државни кругови, посебно амерички, чувају остатке летелица које су се срушиле на Земљу. Зато и знају какви су бродови којима нам ванземаљци долазе у госте. По неким изворима, чак постоји сумња да поседују и тела погинулих ванземаљаца.

•

Кругови у пољу – О чудним геометријским шарама које се појављују у пољима, нарочито у Великој Британији, детаљније се сазнало тек 1980. године. Од тада је тих кругова неидентификованог порекла све више („Забавник" ће о овоме поново писати у наредним бројевима). Само прошле године откривено их је око 500.

•

Сиви – Име које су добили ванземаљци због сивкасте коже сличне кожи делфина. Иначе, Сиви су дошљаци из свемира који нас најчешће посећују. Сви који су имали част да их сретну описују их као човеколика бића незграпне грађе. Сиви су мали као патуљци, имају велику главу у облику фетуса, црне очи као тањире и издужене удове.

•

Плави или Нордијци – Други тип ванземаљаца који нас, после Сивих, најчешће обилазе. Док су мали сиви изузетно зли, често склони и насиљу, плави су – добрице. Високог стаса, плаве косе и очију, познати су још и као Нордијци јер подсећају на Скандинавце.

•

Хипнотичка регресија – Уз помоћ хипнозе „енелози" од отетих успевају да „извуку" све детаље њихових сусрета са ванземаљцима.

•

Имплант – Сићушна справица (додуше, никад је нико није видео), коју, приликом отмице, ванземаљци уграђују „земаљцима". Кроз носне (и друге) отворе те справице углавном усађују у мозак да би могли да утичу на своје „штићенике".

•

Људи у црном – Владини службеници који ненајављено бану на врата оних који нешто више знају о НЛО. Под претњом да ће доживети непријатности ако проговоре, одузимају им сав „доказни материјал".

•

Рупе у памћењу – Сви отети жале се да имају неку врсту рупе у памћењу која се увек поклапа са временом кад су били отети. Да би се присетили тог периода, треба их подвргнути хипнотичкој регресији.

Кад би вас неко „успавао", но зна чега бисте се и ви сетили!

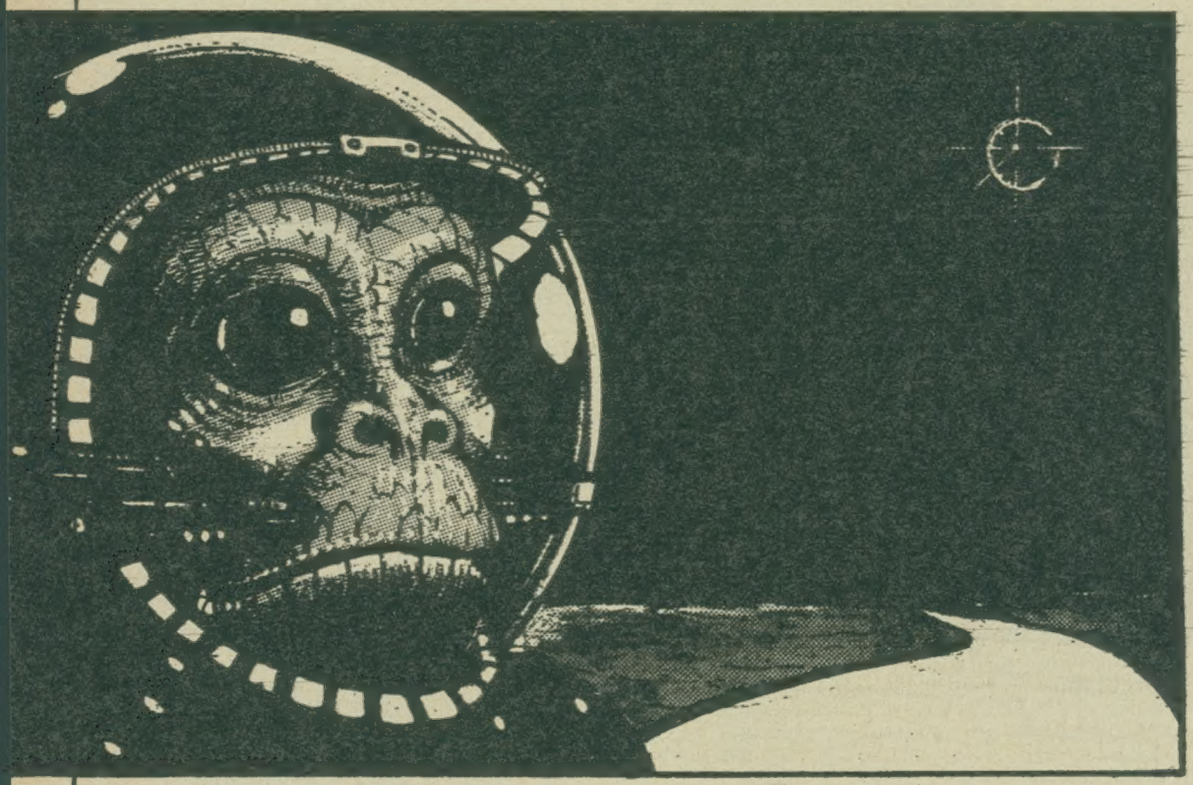

Илустровао: Добросав Боб Живковић

плави дошљаци веома пазе на моду. Носе све што шљашти, воле разнобојну дугмад, а на деловима тела које им одећа открива – истетовирани су.

Незаобилазно је и питање могућег секса између ванземаљаца и отетих. Присилно доведени људи нерадо се присећају детаља, али сви спомињу неку врсту парализе, ритуалног чина...

Ипак, најтеже је склопити слику о изгледу унутрашњости брода. Без обзира што Стејси каже да је Дејвид Џекобс у сталном додиру са 50 отетих који су 275 пута били насилно одвођени, ниједан од њих није имао прилике за туристичко разгледање јер људе доводе због медицинских испитивања.

Просторије кроз које су проведени белих су или сивкастих зидова (да им се слажу с кожом), с прозорима од пода до таванице, а свод брода је у облику куполе. Све је изузетно чисто и уредно и нема непотребних ствари. Које су то потребне, Стејси не каже.

Отете увек воде кроз дугачке, кружне ходнике што само говори да су те летелице заиста у облику диска. Пречник им је од двадесетак до шездесетак метара.

Људи се у летелице пењу или степеницама (ако је брод на земљи) или их буквално усисају у утробу брода.

Наравно, најмучнија искуства свих отетих су у вези са медицинским испитивањима. Та просторија коју многи описују као „медицинску арену", јер се налази у централном делу летелице, оставља психичке последице код свих отетих. Полажу их на сто и тело испитују део по део. Усмеравају светлост која допире „однекуд". Онда извлаче медицинске инструменте, као неке механичке руке, из стола, зидова, са таванице. Хиљаде пипака осећаш на себи...

Ово је само делић искустава отетих, у четири ока са ванземаљцима. Где ванземаљци живе док су на броду, како проводе време, шта једу? Тек треба да сазнамо.

Припремила: В. Софреновић

ОЧИ НА ПОЗАЈМИЦУ

У ординацији очног лекара средовечна жена пробала је ко зна која по реду стакла

и ниједна диоптрија није јој одговарала.

– Не треба да се обесхрабрите, госпођо – лекар се трудио да остане миран. – Није лако наћи одговарајућа стакла!

– Тачно – рекла је жена. – Поготово што наочаре пробам за своју комшиницу. ■

ФУДБАЛ ЗА СМИРЕЊЕ

„Још кад сам почињао да играм фудбал, чуо сам како мајка каже оцу:

– Замолићу лекара да ми препише лекове за смирење... Ако нам данас сина убаце у игру, лекови ће бити потребни мени, а ако остане на клупи – теби!" ■

Пеле

СКОК У МЛАДОСТ

Госпођица Виолета Крен била је страствени такмичар у скоковима у воду али се повукла 1928. године, удала и изродила децу. Жудња за трамбулином никада је није напустила и, после паузе од педесет година, вратила се својој великој љубави.

Почела је да тренира 1978. и 1984. представљала је главну атракцију Мастерс такмичења Сједињених Америчких Држава где је извела беспрекоран скок уназад с полуокретом. Имала је тачно осамдесет две године. ■

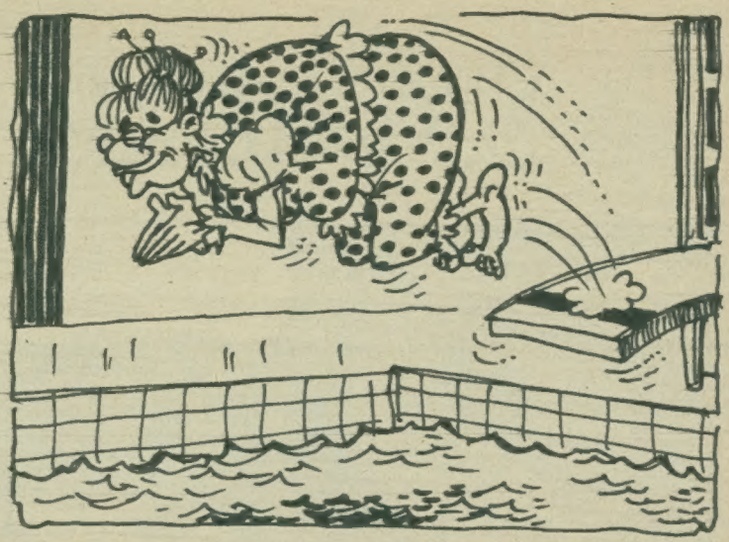

ПОЛИТИЧАРИМА ЗАБРАЊЕНО!

У једном бразилском граду одржава се сваке године Фестивал лажова и бира се најбољи. Према пропиеима, донетим недавно, на такмичењу не могу да учествују политичари, министри и бивши министри, нарочито из ресора финансија. „Не желимо професионалце!", прокоментарисао је ову одлуку директор Фестивала.

„Визао" ■

БРИЈАЧУ СЛИЧИЦУ ТВОЈУ

Популарном писцу Марку Твену (право име Семјуел Ленгхорн Клеменс, 1835-1910) незнанци су, убеђени да личе на њега, често слали своје фотографије да докажу како су „пљунути он". Кад је Твену све то досадило, замолио је свог секретара да умножи писмо следећег садржаја и да га шаље његовим набеђеним двојницима:

„Драги господине, хвала вам за писмо и фотографију коју сте ми послали. Морам да вам признам да личите на мене више од свих особа које су ми се до сада јавиле. Усудио бих се чак да кажем да више личите на мене од – мене самог. Због тако невероватне сличности од сада ћу, кад се бријем, користити вашу фотографију. Ваш захвални С. Клеменс". ■

ЗДРАВЉЕ КАО КРУНА

Здравље је круна на глави човека коју нико не примећује тако добро као неко ко је болестан. ■

Египатска пословица

МРШАВЉЕЊЕМ ДО ВИШКА

У једној фирми у Њујорку послодавци су одлучили да свима запосленима који изгубе десет килограма дају по 50 долара вишка за сваки „истопљени" килограм. Уколико неко настави и даље да слаби, добија чак 100 долара за килограме преко 10.

Радници задовољни, послодавци још више. За три месеца сви су се стањили, а радни учинак повећао се за 20 одсто. ■

Илустровао: Зоран Петканић Петко

DIK BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

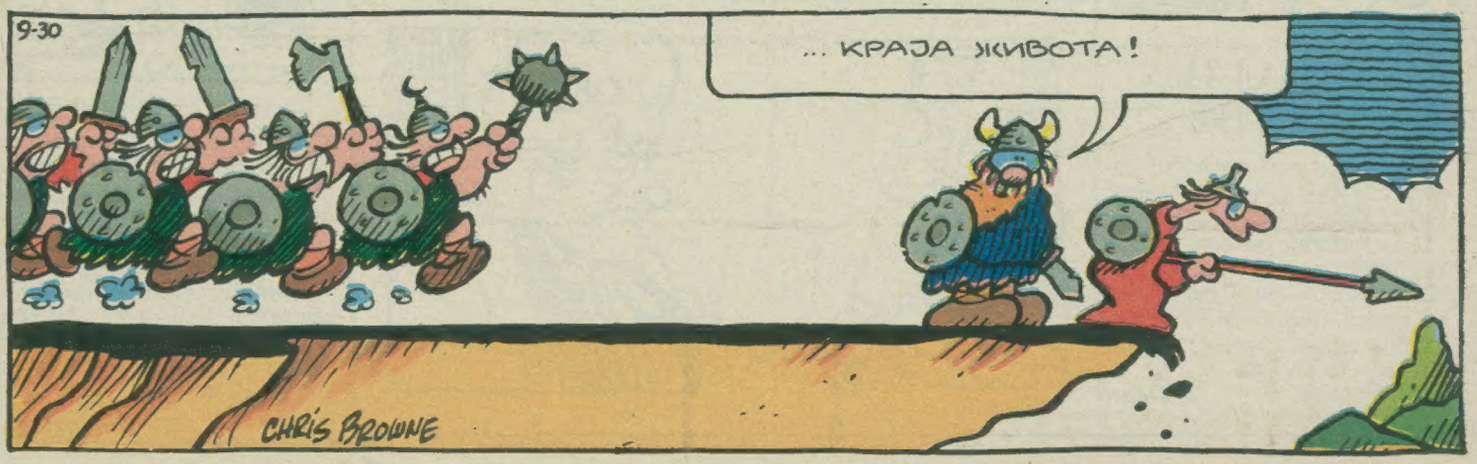

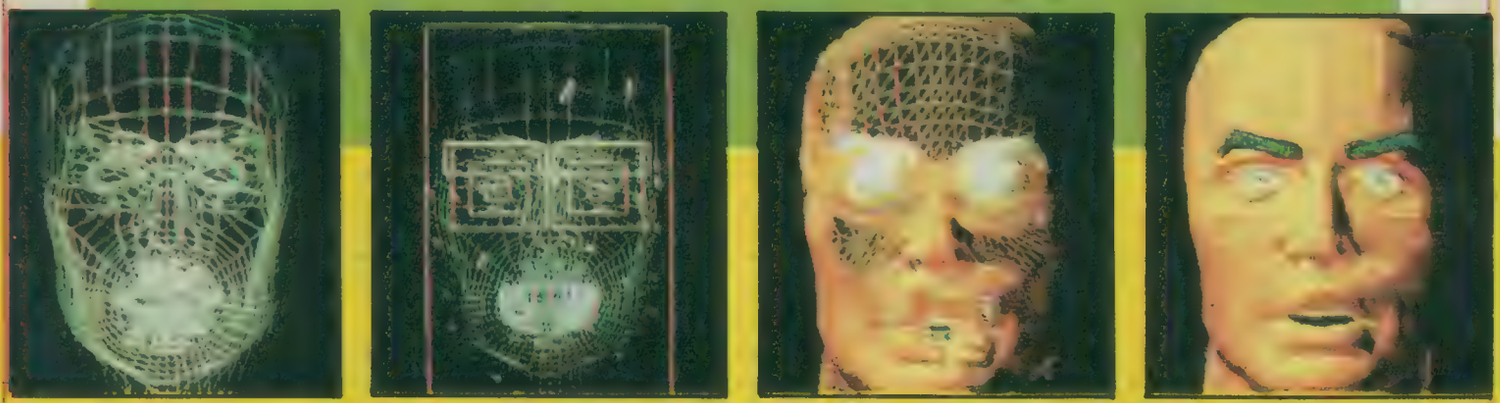

Овако, у слици, изгледа рађање глумца од жице с људском душом

ГЛУМАЦ ОД ЖИЦЕ

Он не пије, не пуши, не море га љубавни јади, а и не ценка се око хонорара. Уз то, може да уради све што раде, рецимо, Силвестер Сталоне и Шон Конери...

Од појаве компјутера готово да смо навикли на свакодневна изненађења везана за његове могућности. У овом нашем галопирајућем свету више је незамисливо било шта урадити без помоћи компјутера. Чак је постао и стални члан домаћинстава која иоле држе до себе једноставно зато што је најлакше и најсигурније њему поверити планирање кућног буџета, вођење финансија а прилично добро решава и домаће задатке, чак и из ликовног

Недавно је у Буенос Ајресу екипа стручњака, на челу са Џефријем де Валоисом, на изложби „Computer visions" представила најновије могућности ових машина. Заправо, уз њихову помоћ направљени су глумци налик на оне праве, од крви и меса. То су цртани јунаци у три димензије.

Најпре се уз помоћ компјутера сачине обриси лобање и тела на основу којих се праве костури од безброј жица које служе за прављење тродимензионалних фигура. Очи, обрве, уста и делови тела напајају се посебним батеријама којима управља компјутер, тако да сасвим независно раде. На крају се костур од жице прекрива фином пластифицираном материјом налик на људску кожу. Тада на сцену ступају уметници или наша машта: овом бићу, да би личило на оно од крви и меса удахњује се душа. Односно, даје му се лице које желимо или оно из маште или, пак, свима познат лик

Дакле, овакав начин рада умногоме подсећа на рад скулптора, само што се уместо глине и мермера користи компјутерски програматор

Овај изум групе стручњака са Џефријем де Валоисом на челу и те како ће убудуће утицати на производњу филмова. Јер, за разлику од онога што смо до сада могли да видимо – на пример у филму „Ко је сместио Зеки Роџеру" – ови нови компјутеризовани глумци имаће своје лице, са борама и подрхтавањем носа када говоре. Гледалац ће на њиховом лицу моћи да види и страх и одушевљење, љубав, али и патњу. Биће у стању да верно одиграју потребну љубавну сцену, али и да не захтевају дублера када се треба стропоштати с врха облакодера у пламену.

Остаје, за крај, да се виде реакције великих филмских звезда. Јер, ови нови глумци су кудикамо јевтинији, не боли их глава од тропских врућина, не пале нервозно цигарету за цигаретом, а – што је за продуценте најважније – не уцењују својим сталним захтевима за повећање дневница и хонорара.

Уосталом, ко зна, можда ће неког не тако далеког дана и у публици седети исти људи од крви и меса, са скривеним колоплетима свакојаких жица?!

Џефри де Валоис (други слева) са својим сарадником даје јунаку из компјутера завршни изглед

Р. С.

Шах са живим фигурама

КАД СЕ КРАЉИЦЕ ПОТУКУ

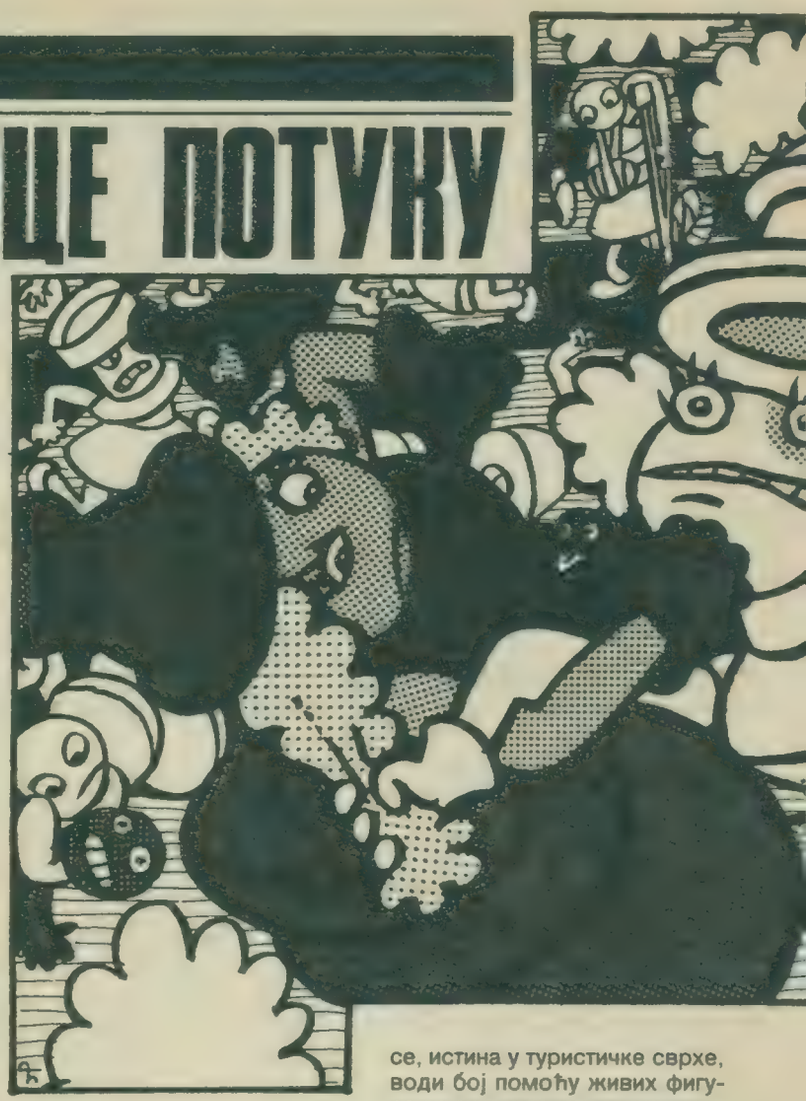

Док шаховске партије на турнирима или мечевима, искључујући оне за првенство света, посматра неколико десетина или стотина шахиста, на такмичењима са живим фигурама гледалаца има као на фудбалској утакмици

Шаховске партије са живим фигурама биле су познате у Кини још пре 2500 година. Неки љубитељ шаха по имену Чунг организовао је партије које су се играле на огромном ћилиму изатканом у виду шаховске табле. По њему су се у костимима кретали младићи и девојке који су представљали поједине фигуре.

У Француској је прва оваква партија одиграна 1607. године у Паризу. Савременик је описао овако: „Наређено је било да два маскирана човека распростру по дворани велику шаховску таблу од платна. Поља су наизменично бела и црвена, отприлике стопу и по дугачка. Затим почеше да свирају виолине. У дворану су ушле две прилике обучене у шпанско одело и са дугачким штаповима у руци. Ушле су полако играјући неки балет. Упутиле су се на супротну страну дворане и заузеле своја места. Чим су они сели, уз звуке једне друге балетске мелодије ступило је у салу осам пешака обучених у одело црвено као паприка. То су била сасвим мала деца, али су одлично играла. Улазиле су затим и друге фигуре, у различитим, дивним одорама. Тада је у виду величанственог балета, уз музику, почела чаробна игра живих фигура".

Чија ће бити Елеонора?

У Италији је нешто раније одиграна партија са живим фигурама. Било је то 1454. године на северу земље у малом месту Маростика. Тада се много говорило о Ромеу и Јулији, несрећним љубавницима из Вероне који својом смрћу мире завађене родитеље и истовремено окончавају вековну мржњу између домова Монтегија и Капулета.

Намесник Виђенце у Маростики био је тада Тадео Паризио чија је кћерка Елеонора важила за најлепшу девојку тога краја. Легенда каже да су њену руку затражила двојица младића подједнаке лепоте па отац није могао да се одлучи коме да је да. Зато им је предложио да између себе одиграју шаховску партију, па нека њихово знање одлучи коме ће припасти девојка. Партија је одиграна, а њу је добио, и освојио лепу Елеонору, младић Риналдо де Ангарано. Ни побеђени ни је отишао сам са овог шаховског боја – добио је млађу Елеонорину сестру.

Пет векова касније, 1954. године, на тргу Маростике обновљено је сећање на догађај од пре пет векова. И сада се, истина у туристичке сврхе, води бој помоћу живих фигура на пространом тргу ишараном црно-белим плочама. У необичном шаховском спектаклу учествује готово половина становника Маростике.

Партија из 1454. године није сачувана, па су организатори нашли решење у миниjатури одиграној у Бечу 1895. године

НЕОБИЧНИ РЕКОРДИ

Најлакше откривени преступи

Има преступа који никада нису откривени и разјашњени, за друге су потребни месеци, па и године пажљиве истраге, а има их који се откривају, тако рећи, сами од себе, скоро истог тренутка када су и почињени.

Џон Иген из Лондона украо је 1972. године теретни чамац на Темзи и ухваћен после свега неколико минута. Наиме, тог дана лучки радници су штрајковали и украдени чамац био је једини који је пловио реком.

Макс Ејли из Детроита је 1968. успешно извршио провалну крађу и оставио свог пса на месту злочина. Полицајци су убрзо стигли и довикнули четвороножном саучеснику: „Иди кући, куцо!" Пас их је послушао и одвео право до провалникове куће.

У мају 1976. године Вернон Бринк и Рејмонд Хип из Блекберна, САД, ухваћени су и оптужени због крађе кола која су тог истог дана покушали да продају њиховом законитом власнику.

Најнеспретнији судија

Најузбудљивији случај стављања лисица на руке описан је у енглеском листу „Њу Стејтсман" 1978. године. Десило се то током суђења једном провалнику код кога је био нађен пар челичних лисица.

– Претпостављам – рекао је председавајући суда – да поротнике занима како се лисице могу искористити да би се онеспособила нека жртва.

Не обазирући се на примедбе јавног тужиоца, ставио је једну карику лисица око свог левог зглавка. – А сад – додао је – ако ставим и другу карику... Ох, смирите се, господине Смите, (добацио је узбуђеном тужиоцу) ја само хоћу да покажем поротницима како ова ствар ради.

Тек када је био потпуно окован, судија је сазнао да су полицајци негде затурили кључеве лисица. Расправа је морала да буде одложена док су злосрећног делиоца правде одвозили колима до најближег ковача да га ослободи беде која га је снашла.

Илустровао: Растко Ћирић

између Флајсига и Шлехтера коју је овај други бриљантно добио.

Никако коњ!

У партијама са живим фигурама има много необичног и занимљивог по чему се и памте. У једном позоришту у Лондону 1624. године играле су живе шаховске фигуре у комаду „Партија шаха" драмског писца Томаса Мидлтона. Али, кроз шаховске фигуре представљене су и исмејане политичке личности тога доба. Судови су имали посла: и глумци и писац су кажњени, Мидлтон чак затвором.

Некадашњи најбољи холандски шахиста и најјачи играч шаха међу проблемистима Хенри Веник одиграо је једну партију са живим фигурама са др Максом Евеом, каснијим шампионом света. Партија се играла на фудбалском стадиону, а оба мајстора била су на правим, оседланим коњима. У току партије обилазили су своје „трупе" (фигуре) и давали налоге за њихове покрете. Једног тренутка коњ на коме се налазио Веник је посрнуо и Веникове наочари нашле су се под копитама. Евеу није било тешко да у неколико потеза заврши партију.

У Београду је игра са живим фигурама први пут приређена у сали хотела „Палас" 1920. године. Овакве партије успешно су приказиване у Панчеву, Загребу, Битољу, Љубљани, Рогашкој Слатини и многим другим местима. Памти се она одиграна у Панчеву 8. октобра 1921. године у сали биоскопа „Трубач". „Фигуре" су биле беле и црвене, одевене у раскошне рококо костиме. Игру у којој је поновљена партија Морфи–Мик, дуга 18 потеза, пратила је виолина популарног музичара Јацике. Али, организатори приредбе били су на мукама: плашећи се задиркивања, нико у почетку није хтео да буде „лауфер" – или потрчко, понајмање „коњ".

Прави спектакл била је партија са живим фигурама приређена на стадиону у Москви 1934. године када су се сусрели тадашњи совјетски шампион Ботвиник и шампион Москве Рјумин. Краљеви су били атлете, дизачи терета, краљице – играчице тениса, топови – лакоатлетичари, ловци – бициклисти, скакачи – бацачи копља, а улоге пешака имала су два фудбалска тима. Игра је завршена ремијем у 36. потезу.

Необична је била и жива партија коју је на стадиону у Софији одиграо наш велемајстор Васја Пирц са бугарским шампионом Гешевом. Топови су били прави правцати, дотерани из касарне. Када је требало да се покрену, 12 војника улазило је на терен и гурало ту стварно тешку фигуру (топови су у шаховској терминологији – „тешке фигуре").

Кишобран за даму

За шах се каже да је то игра у којој долазе до изражаја карактер, дух и знање. У партијама са живим фигурама, које се играју углавном под ведрим небом или у позоришту, то се и те како види. Тако је било 1925. године у Љубљани. Почео је пљусак па је, на одобравање публике, бели краљ кренуо са поља a1 да би својој дами на пољу a4 понудио кишобран!

Али, било је и непредвиђених завршетака оваквих приредби пред великим бројем посматрача. У Флоренсу (држава Тенеси, САД) играна је партија у којој су се бела и црна дама (краљица) приближиле једна другој. Њихови супрузи Шанон и Палмер управо су играли лету, одлучујућу партију, за првенство клуба. Због неких нерашчишћених рачуна избио је сукоб. Пале су увредљиве речи, супарнице су се дохватиле за косу. Фигуре су престале да се крећу по команди, сви су полетели да разваде белу и црну даму! Публика је све то пропратила урнебесним смехом и партија, наравно, није завршена.

Као предигра фудбалске утакмице „Црвена звезда" – „Партизан" у Београду, на стадиону ЈНА, одиграна је 8. јуна 1955. године шаховска партија са живим фигурама. Учествовали су ученици Средње балетске школе и глумци Мија Алексић и Миодраг Петровић Чкаља у улози краљева.

Игру, у којој је приказана чувена партија одиграна у Лондону 1912. године између Едварда Ласкера и сер Џорџа Томаса, пратили су звуци Хачатурјанове музике. Почетак је најављен фанфарама, а пиони су извели једну игру као пролог. Затим су наступили „краљеви", наравно на комичан начин, па је изведена шаховска партија која је трајала 18 потеза. По завршеној игри пиони су имали још једну балетску тачку: „Игру победе".

Ево те партије:

Е. Ласкер – Џ. Томас

1. d4. e6 2. Sf3 f5 3. Sc3 Sf6 4. Lg5 Le7 5. Lf6: Lf6: 6. e4 fe4 7. Se4 b6 8. Se5 0–0 9. Ld3 Lb7 10. Dh5! De7? 11. Dh7:!! Kh7: 12. Sf6 + Kh6 13. S5g4+ Kg5 14. h4+ Kf4, 15. g3+ Kf3 16. Le2 + Kg2 17. Th2+ Kg1 18. 0–0–0 мат! Реткост да и велика рокада матира!

Славко В. Домазет

Илустровао: Ивица Кољанин

Најнеуспешнији истраживач

Томас Натол (1786–1859) био је пионир ботаничар чије је главно подручје проучавања била флора у забаченим пределима северозападне Америке. Међутим, поред изванредне моћи запажања, овај научник имао је још један редак дар: мало, мало па се изгуби. Током експедиције 1812. године његове колеге често су морале увече да пале сигналне ватре како би му помогле да нађе пут до логора.

Једне вечери није се вратио и спасиоци су кренули у потрагу за њим. Док су му се приближавали кроз таму, Натол је закључио да су то Индијанци и побегао главом без обзира. Упорни спасиоци прогањали су га пуна три дана по беспућу, све док, најзад, он сам није набасао на логор.

Другом приликом Натол се поново изгубио и потпуно исцрпљен легао на земљу. Изгледао је толико дирљиво да се један Индијанац у пролазу сажалио на њега, упртио га на леђа, носио пет километара до реке, а онда кануом одвезао у логор.

УСАМЉЕНИ ОРАО СА

СПОРТ ИЛИ ПРЕДСТАВА ПОД МАСКАМА?

Свештеник као Рамбо

Фра Тормента (Олуја) јединствена је личност у дугој историји мексичког рвања под маскама. Једини је свештеник који је икада ступио у борилиште

– Још као дете помно сам пратио овај спорт и уживао у њему. Једном сам гледао филм у коме неки свештеник почиње да се бави рвањем да би сакупио новац за изградњу дечјег сиротишта. Без обзира што је прича била измишљена, урезала ми се у памћење.

Одрастао сам међу наркоманима, проституткама и криминалцима. После једне ноћи проведене у затвору, када сам био оптужен за убиство које нисам починио, одлучио сам да се преобратим. Студирао сам теологију у Риму, а онда се настанио у Веракрузу где сам прво почео да радим са људима који су „обележили" моје детињство. Када сам схватио да је моја права мисија помоћ напуштеној деци, сетио сам се оног филма из младости. Тренирао сам рвање годину и по дана и први пут наступио 1977. не желећи да кријем да сам свештеник. Наравно, као и сви остали рвачи, не наступам под правим именом. У почетку сам зарађивао веома мало, али сам све бољи па је и пара више.

Црква је у почетку била збуњена мојим двоструким животом, али су убрзо схватили да моји наступи не штете њеном угледу. Напротив. Сада помажем да око 100 малишана изађе на прави пут, а ускоро ће се остварити и мој сан: изградићу дечји град. Већ сам добио неопходне дозволе...

Груби зарађују више

Заштитни знак рвача са звучним именом Агила Солитариа (Усамљени орао) јесте соко са којим се појављује пред почетак борбе. Кад се зачује гонг, пушта птицу која направи почасни круг а онда слети крај борилишта и прати надметање противника и свог господара.

– Одрастао сам у Мексико Ситију и одувек се дивио двојици чувених рвача – Свецу и

СОКОЛОМ НА РУЦИ

Порекло мексичког рвања губи се у давним временима кад су људи носили маске у жељи да прикрију или привремено притаје изглед свог лица замењујући га другим које је изазивало страхопоштовање, дивљење, понекад и страх. Асове у овој дисциплини, популарније од фудбалера, рок-звезда, масе славе, обожавају, можда и због тога што их опија та чудесна тајна коју крију. Сви ти рвачи обични су, махом запослени, људи који се пре борбе увлаче у другу кожу и наступају под измишљеним именима

Плавом демону. Рано сам почео да вежбам и, ево, већ једанаест година бавим се овим спортом. По природи сам немиран дух и зато ми, без обзира на непрекидна путовања, тренинге и готово свакодневне борбе, одговара усамљенички начин живота. Немам ни породицу ни стално место боравка. За сада сам, као што налажу правила овог професионалног рвања, одабрао да будем позитивна „страна". Можда бих више зарађивао да сам на страни „los rudos" (груби – противници), али не мислим за сада ништа да мењам. Највише ми се диве деца и то ми помаже да истрпим све грубе ударце и захвате.

Окретан као мачка

Ел Мистериозо (Танајствени) одрастао је у Сједињеним Америчким Државама. Четири године провео је међу маринцима. Код присталица овог спорта (африциональдос) за само две године стекао је знатан углед јер се унапред зна да ће његови наступи бити обележени изузетном елеганцијом.

– Једини сам рвач у фамилији. Овим спортом почео сам да се бавим случајно док сам живео у градићу Тихуана крај америчке границе. Тамо су ме запазили власници „Арена Колисеа" и позвали да за њих наступам у Мексико Ситију.

Не бих могао тачно да кажем зашто сам постао професионалац у овом опасном и изузетно напорном спорту. Објашњење вероватно лежи у томе што је овај мексички начин рвања уједно и велики спектакл. Хиљаде гледалаца кличу вам док летите кроз ваздух, дочекујете се на ноге као мачка трудећи се да вас противник не обори на леђа. Понекад сам и сам изненађен шта све могу да извучем из сопственог тела

Са својих 87 килограма спадам у средњу категорију. Често ми се догађа да се надмећем са противницима који су знатно тежи и робусније од мене. Моја тајанственост управо је у чињеници да ретко ко може да се мери са мном у гипкости и покретљивости у борилишту током три рунде, колико углавном траје надметање.

Чувени трио

Дању обичан зубар, ноћу навлачи маску и постаје Виљано V (Разбојник)

– Само мали број пацијената зна за мој двоструки живот. Када би чули ко им поправља зубе, многи би вероватно вриштећи напустили ординацију. Зато ми овакав начин живота и одговара. Ми смо без маске практично невидљиви. Водимо обичан живот, излазимо на јавна места, а нико не зна ко смо.

Синови шампиона. Лос Виљанос, почели су да се баве рвањем давне 1970. године По грубом стилу и запањујућим захватима у борилишту познати су широм Мексика Сада наступају у окрњеном саставу јер их је Виљано III напустио и самостално наступа, а Виљано II је умро од последица борби. Трио чине Виљано I, IV и V

– Менаџер нас је напустио јер му је досадило да нас стално извлачи из затвора Али, нисмо ми криви што изазивамо противнике који нас сачекују после борбе и покушавају да нас претуку. Морамо да се бранимо (да се не зна какви су грубијани, да им човек и поверује). Потекли смо из сиромаштва, одрасли љути и одлучни да успемо и нико нас у томе неће зауставити (!)

Групни портрет са звездом

Одрастао на малој фарми на северу Мексика, Солар (Сунчани) почео је још као тинејџер да тренира рвање. За четрнаест година, колико се бави овим спортом, освојио је четири златне медаље

– Моје заштитне боје су црвена и златна. Публици која дође да нас гледа треба пружити и ужитак за око. Овај спорт је изузетно опасан. Са сваким доскоком доводимо живот у опасност. Мој најбољи пријатељ погинуо је током борбе, а и ја сам гледао смрти у очи. Једном ме је противник тако силовито одгурнуо да сам одлетео неколико метара у гледалиште. Месецима сам био у болници. Нисам могао да станем на ноге, могао сам да узимам храну само на сламчицу. Чим сам ојачао, почео сам поново да тренирам и ево ме, као нов сам.

А кад скинем маску, постајем обичан човек. За мене је рвање посао као сваки други Издржавам жену и четворо деце. У приватном животу миран сам као јагње.

Па да му верујемо.

В. С.

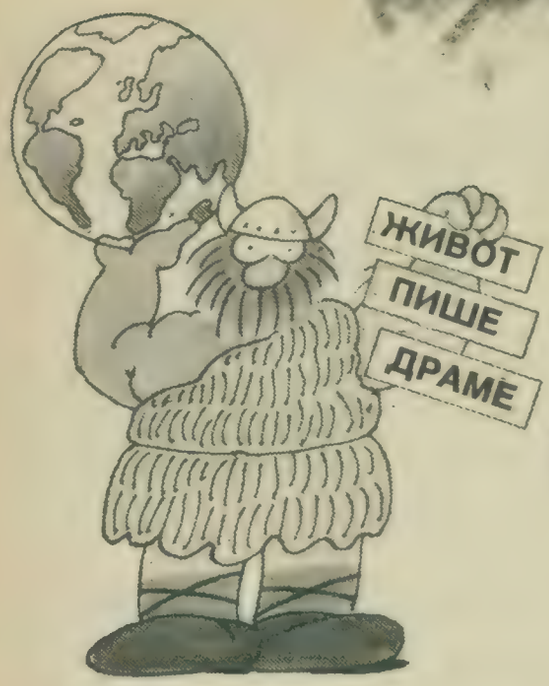

У КОРАК С ВОЈВОДОМ

Пас који је свом господару помогао да устане из инвалидских колица постао је јунак улице. Али, тренутке радости прекинуо је нов, неочекиван догађај

Чарлс Хупер је у младости био спортиста, један од најбољих на универзитету, а после завршеног школовања запослио се у хемијској компанији Енсал, у Ферндејлу, у држави Мичиген. Напредовао је веома брзо и већ после годину дана постао је шеф продаје.

Једног јануарског дана, када се у сумрак враћао с посла, возач испред њега нагло је закочио, а он није стигао да реагује довољно брзо. Догодила се несрећа... Хупер је пренет у болницу где је утврђено да му се због крварења у мозгу одузела читава лева страна. Могао је само да дише и да гледа, али му је вид био поремећен.

Читавих месец дана лежао је у шок-соби. После су га ставили у инвалидска колица и свакодневно с њим радили вежбе да би му повратили осетљивост леве руке и ноге. Али, стање се није много побољшало.

Мртвило је прекинуо Џук

У марту су га отпустили из болнице. После узбуђења и радости због повратка кући Чарлс је поново пао у депресију... У болници није био тако усамљен. Око њега је било и других повређених људи. А сада, чим би његова супруга Мерси ујутру тихо шкљоцнула бравом одлазећи на посао, он је остајао сам са својим мислима...

Зато су одлучили да пса који је до тада био у дворишту уведу у кућу. Чим је угледао Чарлса, пас по имену Џук (у преводу војвода) полетео је као пројектил и бацио се на болесника који га је дочекао стојећи иако је тешко одржавао равнотежу.

И, као да је одмах схватио да нешто није у реду, пас је заузео место поред Хуперовог кревета и одатле се више није померио.

Али, ни присуство Џука није могло да расположи Чарлса. Мерси је са сузама у очима пратила како се из дана у дан све више топи његово атлетско тело. Поглед му је био укочен и сатима је гледао у таваницу, затим кроз прозор, па у Џука... Два другара пиљила су један у другог – пас није могао да говори, а овај није могао да се креће.

Мртвило је прекинуо Џук. Више није хтео да само лежи крај Чарлсовог кревета. Скочио је и почео нестрпљиво да лаје. Затим је пришао кревету, подвукао своју шпицасту њушку испод Чарлсовог рамена и покушао да га подигне.

– Склони се, Џук! – обратио му се овај љењо.

Али, пас није хтео да га слуша. Посматрао га је неко време, готово с прекором у очима, а затим му опет пришао, почео да лаје и да га гура...

Чудо пред кућом

Једне вечери Хупер је пружио руку у намери да ухвати пса за огрлицу и да га смири, али он је у том тренутку био неукротив. Повукао је Чарлса с кревета, па је Мерси морала да притрчи и придржи га. Затим се све одвијало као на филму... Чарлс је одлучио да устане, а да би одржао равнотежу, морао је десном руком да се придржава за кревет. Не размишљајући, прихватио је огрлицу левом, одузетом, руком и истовремено схватио да је „прорадила". А пошто га је пас и даље вукао, направио је и корак напред... па још један... а затим се, исцрпљен, стропоштао у инвалидска колица.

Џук је изгледао задовољнији од њега.

Сутрадан је пас почео од раног јутра да њушка Хупера и да завлачи њушку испод његовог десног рамена терајући га да се подигне. Човек је испружио руку и ухватио пса за огрлицу за коју је сада био прикачен и каиш. Пас је повукао на своју страну и каиш се затегао. Била је то прилика за ново устајање и нова четири корака тог дана...

Нагињући се уназад, Хупер је научио да одржава равнотежу без помоћи супруге. У среду су он и Џук начинили нових пет корака, у четвртак – шест. У петак нису имали среће – само два, и на једвите јаде. Али, за две недеље већ су стизали до дворишних врата.

Од средине априла суседи су свакодневно присуствовали чудном призору испред куће Хуперових. Прво би Џук затегао каиш, а онда би Чарлс дошао до њега. Онда би пас поново кренуо напред, а човек за њим... И тако је шетња трајала из дана у дан, све дуже и дуже.

Лекар је, уз обавезну физикалну терапију, саветовао свом пацијенту да настави да шета с Џуком. Пас је постао јунак читавог краја. Пет месеци после несреће Џук и Чарлс су успевали да превале двеста метара за пола сата. Онда су одлазили у шетње два пута дневно, а и раздаљина се повећавала.

Док су седели с гостима...

Годину дана касније Хупер је чак кренуо сам у шетњу и стигао до своје фирме. Сви су га запрепашћено гледали кад им је рекао да је дошао на посао. Договорили су се да за почетак ради само по један сат.

Петнаест месеци касније Чарлс је престао са свим терапијама у болници и једино је још вежбао са Џуком. Одлазили су чак и у ноћне шетње. Догодило се неколико пута да Чарлс падне. Џук би тада стао као кип и стрпљиво чекао да се његов газда подигне. Чарлс се и на послу све дуже задржавао.

Једне вечери, две године после несреће, док су Хуперови седели у кући с гостима, зачула се шкрипа кочница... Чарлс је инстинктивно бацио поглед на кутак у соби где је обично седео Џук. Није га било!

Мерси је прва излетела напоље. Вратила се с Џуком на рукама који је крварио и тешко дисао... Живео је још само неколико сати.

Жалост се увукла у кућу Хуперових. Мерси је сада само бринула за Чарлса. Хоће ли наставити са шетњама без Џука? Али, овај се није предавао. Напротив, као у знак захвалности према свом верном псу, наставио је уобичајене шетње и борбу до коначног опоравка за који је Џук имао највеће заслуге.

С. И.

Илустровао: Драгутин Њежић

ПОЗАЈМЉЕНА ИСТОРИЈА

НАЈГОРИ ЕНГЛЕСКИ КРАЉ

Џон, краљ Енглеске (1167 – 1216), носи титулу најгорег енглеског краља. Добио је надимак „Без земље" јер му отац, краљ Хенри II, није оставио никакво наследство на континенту, иако су сва његова старија браћа добила такве поклоне. Али, Џон је касније имао замкове, земљу и приходе са обе стране Ламанша.

Своју пословичну незахвалност Џон је показао када се са својим братом Ричардом Лављег Срца удружио у завери против сопственог оца. Откривање ове издаје отерало је старог краља у гроб. Када је Ричард постао краљ, потврдио је законитост свих Џонових поседа којима је додао још неке, али Џон је поново показао своју издајничку природу кујући заверу против брата док се борио у Трећем крсташком рату.

После Ричардове смрти 1199. барони су изабрали Џона за краља, упркос намерама његовог братанца Артура, сина другог Џоновог брата Џефрија који је умро нешто пре Ричарда.

Илустровао: Растко Ћирић

У рату са краљем Француске Џон је изгубио све поседе на континенту осим Аквитаније, покрајине у Француској. И док је одсуствовао из Енглеске, тражећи начина да подвалом поврати стечени посед у Нормандији, барони су се удружили да би се одупрли владаочевој тиранији.

Џон се 15. јуна 1215. састао са баронима код Ранимеде, где су га присилили да потпише Велику повељу слободе. Он је касније кренуо са војском, жарећи и палећи по имањима барона који су у очајању понудили круну Лују, сину француског краља. Луј је стигао са великом војском и огроман део Енглеске му се покорио.

Док је будућност и даље била неизвесна, Џон је изненада умро од грознице у Нотингемшајру.

А. Л.

Soko Stark

НОВА НАГРАДНА ИГРА

želeZEKA

ЗЕКА, ЖЕЛЕ ЗЕКА СА ЛЕПТИР МАШНОМ И СА ЦВИКЕРИМА ПРАВИ ЈЕ БОМБОН

И

međeni

МЕДЕНИ, МЕДЕНИ ФИНИ, МЕКИ, СВЕЖИ И – ПОЈЕДЕНИ!

ПРОБАЈТЕ НАС БАШ СМО СЛАТКИ И МЕДЕНИ

želeZEKA
želeZEKA
želeZEKA

RIO
BY
DOUG
WILDEY

RIO
Крда бизона лутала су долином покривеном снегом којом је пролазила железничка пруга. Животиње као да нису примећивале тела мртвих бизона, а ни високог јахача...
by DOUG WILDEY
2

ЛОВАЧКИ
ВОЗ

НАКОН ПОЛА САТА ЈАХАЊА, ВИСОКИ ЧОВЕК СТИГАО ЈЕ ДО ТРОШНЕ ПРЕРИЈСКЕ КОЛИБЕ...
НЕ ПРИЛАЗИ! ДРЖИМ ТЕ НА НИШАНУ! ОДЛАЗИ!
ЧУО САМ ДА СИ ОВДЕ, КИНГ! ЗАР НЕ ПРЕПОЗНАЈЕШ СТАРОГ ДРУГАРА?
РИО?! РИО?! ЗАР ЈЕ МОГУЋЕ? ОЧИ МЕ ВИШЕ ДОБРО НЕ СЛУЖЕ!
ЈА САМ, КИНГ! ИМАШ ЛИ ШОЉУ ВРУЋЕ ВОДЕ КОЈУ ТИ ЗОВЕШ КАФА?
НЕГО ШТА! УПАДАЈ! РАДУЈЕ МЕ ШТО ТЕ ВИДИМ!
МНОГО ВРЕМЕНА ЈЕ ПРОШЛО, КИНГ!
...СКРАЋЕН ЗА ШАКУ, СЛЕП НА ЈЕДНО ОКО, ЖИВОТАРИ У СТРАЋАРИ! АЛА САМ СЕ СРОЗАО...
АХА! ДОБРО МЕ ПОГЛЕДАЈ, РИО... КИНГ ТАЦЕРТ, НАЈБОЉИ РЕВОЛВЕРАШ...

ЈОШ СЕ ТИ ДОБРО ДРЖИШ, КАКО СУ ТЕ ИЗВРЕШЕТАЛИ!
ЕХ! ЈЕДВА МЕ НОГЕ ДРЖЕ! НИШТА ОД СТАРЕ РЕВОЛВЕРАШКЕ СЛАВЕ!
ПАМЕТНО ШТО СИ ОСТАВИО СТАРИ ПОС'О НА ВРЕМЕ... ДОК ТЕ НИСУ СКРАТИЛИ ЗА ГЛАВУ, ИЛ' СРЕДИЛИ К'О МЕНЕ!
САД САМ НА СПЕЦИЈАЛНОМ ЗАДАТКУ -РАДИМ ЗА ПРЕДСЕДНИКА ГРАНТА! УПОЗНАО САМ ГА КОД ЧЕЈЕНА!
ДХА! ПОНУДИО МИ ЈЕ АМНЕСТИЈУ АКО ПРИХВАТИМ ПОС'О!
ПРЕДСЕДНИКА ДРЖАВЕ?
ТО ЈЕ НАЈБОЉЕ ШТО СИ МОГ'О ДА УРАДИШ! МНОГИ РЕВОЛВЕРАШИ ДАНАС СУ ШЕРИФИ! ЕРП ЈЕ У КАНЗАСУ, ХИКОК У ДЕДВУДУ...
А КАКВИМ СЕ ПОСЛОМ БАВИШ?

ВЛАДА ПОТИСКУЈЕ ИНДИЈАНЦЕ У РЕЗЕРВАТЕ, ДАЛЕКО ОД ЊИХОВИХ ЛОВИШТА, ЧАК ВИСОКО У БРДА!
КОНТРОЛИСАЛИ СУ ВОЗОВЕ КОЈИ ПУТУЈУ ПРЕРИЈОМ И ПРИМЕТИЛИ СУ ДА ПУТНИЦИ СА ПРОЗОРА ПУЦАЈУ НА БИЗОНЕ!
АХА! ТИ ВОЗОВИ СУ ПОЗНАТИ КАО ЛОВАЧКИ ВОЗОВИ!
МОМАК ИЗ ГРАДА ПО ИМЕНУ О'БИЛИ ГРОТ БАВИ СЕ ТАЈНИМ ПОСЛОВИМА! СКЛОПИО ЈЕ НЕКУ ВРСТУ УГОВОРА СА ЖЕЛЕЗНИЦОМ! ПУТНИЦИ УБИЈАЈУ БИЗОНЕ, А ГРОТ ОНДА ШАЉЕ СВОЈЕ ЛЕШИНАРЕ!
ИНДИЈАНЦИ НЕ МОГУ СХВАТИТИ ЛОВ САМО СПОРТА РАДИ!
ПРИМЕТИЛИ СУ ОДРАНЕ ЖИВОТИЊЕ КАКО ТРУНУ НА ЗЕМЉИ!
УЗИМА СЕ САМО НАЈКВАЛИТЕТНИЈЕ КРЗНО И КОЖА!
СТАДА СУ СЕ ПРОРЕДИЛА! ИНДИЈАНЦИ СУ ЉУТИ АЛИ И ГЛАДНИ! ПРЕДСЕДНИК ГРАНТ ЗАХТЕВА ОД МЕНЕ ДА УСТАНОВИМ ШТА ЈЕ ПОСРЕДИ!
ОДАКЛЕ ЋЕШ КРЕНУТИ, РИО?
СВАКАКО ОД ПОЧЕТКА, СТАРИ ДРУЖЕ!

ПРЕРИЈСКА КРСТАРИЦА ПРИБЛИЖАВАЛА СЕ ЦИСТЕРНИ ЗА ВОДУ...
ЛЕМЕ, НЕ ДРЖИМО СЕ ПЛАНИРАНОГ ВРЕМЕНА...
БОЉЕ ДА НЕ УЗИМАМО ВОДУ, НЕГО ДА НАДОКНАДИМО ВРЕМЕ...
'ЕЈ, МАШИНОВОЂО!
ШТА ЈЕ?
МИЧИ СЕ ИЗ ТЕ ЛОКОМОТИВЕ!

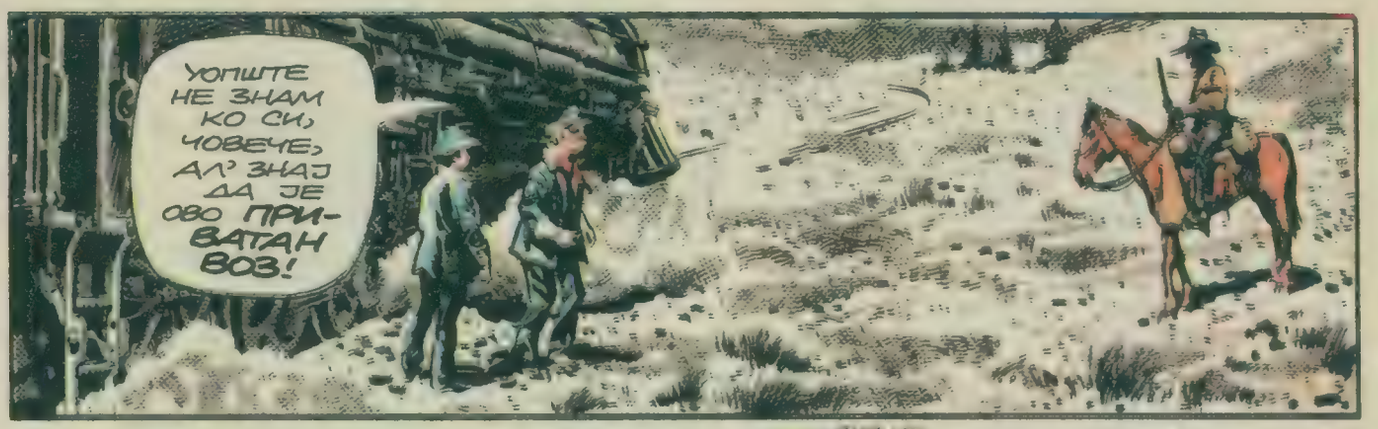
УОПШТЕ НЕ ЗНАМ КО СИ, ЧОВЕЧЕ, АЛ' ЗНАЈ ДА ЈЕ ОВО ПРИВАТАН ВОЗ!

И ТИ И ЛОЖАЧ БЕТЕ СЕ УДАЉИТИ БАР СТО КОРАКА ОДАВДЕ!
ЗНАШ ЛИ ШТА РАДИШ? ВЛАСНИК ОВОГ ВОЗА ЈЕ У ВАГОНУ!
КРЕНИ КАД КАЖЕМ!

ЗАУСТАВИЋЕТЕ СЕ, ТАКО ДА МОГУ ДА ВАС ВИДИМ ИЗ ВОЗА!
ХОЋУ ДА РАЗМЕНИМ РЕЧ-ДВЕ СА ВАШИМ ГАЗДОМ!

КО ЈЕ ОВАЈ? КАКО СИ УШАО?
ЗОВУ МЕ РИО! МОРАМО ДА РАЗГОВАРДМО О ПОСЛУ!
РИО? БАНДИТ? РЕВОЛВЕРАШ? О ПОСЛУ С ТАКВИМА НЕ РАЗГОВАРАМ!
БИВШИ РЕВОЛВЕРАШ, ГОС'Н ДОРСИ! ДОЛАЗИМ КАО ПРЕДСТАВНИК ПРЕДСЕДНИКА ГРАНТА! МНОГО ГА ЗАНИМА ВАШ ЛОВАЧКИ ВОЗ!
ЗНАЧИ ЛИ ТО ДА СЕ ПРЕДСЕДНИК УОРТАЧИО СА ЛОПОВИМА И ПРЕВАРАНТИМА? ИМАШ ЛИ ДОКАЗА ДА СИ ТО ШТО ТВРДИШ? ГДЕ ТИ ЈЕ ЗНАЧКА?
САМО ОВО ПИСМО, КОЈЕ МЕ ОВЛАШЋУЈЕ ДА О ОВОМЕ ДИРЕКТНО РЕФЕРИШЕМ ПРЕДСЕДНИКУ!
ЗАШТО ТОЛ'КО ГУЖВЕ ЗБОГ НЕКОЛИКО БИЗОНА? ТОЛИКО ИХ ЈЕ ДА СЕ НИ ПЕДАЉ ЗЕМЉЕ ОД ЊИХ НЕ ВИДИ! ПОДЛЕЋУ МИ ПОД ВОЗ...
ЛАЖ! ЗНАТЕ ДА СЕ ТАКО НЕШТО НЕ МОЖЕ ВИДЕТИ ВЕЋ ПЕТНАЕСТ ГОДИНА!
ПАЗИ КАКО РАЗГОВАРАШ СА ГОСПОДИНОМ ДОРСИЈЕМ!

АКО СЛУЧАЈНО ДОТАКНЕШ ОБАРАЧ, МОМЧЕ...
...ЗНАШ ШТА ТЕ ЧЕКА! ИЛИ, МОЖДА НИСИ СВЕСТАН ТОГА!
БАШ СИ СТРАШАН, РИО! КАЖУ ДА СИ ЈЕДНОМ ОБОРИО ЧОНА ВИСЛИЈА КАД ТИ СЕ ИСПРЕЧИО!
АЛ' ЈА У ТО НИКАД НИСАМ ВЕРОВ'О!
РАДО БИ С ТОБОМ ОДМЕРИО СНАГЕ ЛИЦЕМ У ЛИЦЕ! НЕ ГЛЕДАЈ МЕ ТАКО МРКО!
СМИРИ СЕ, МАЛИ! НЕЋУ ОВДЕ ПУЦЊАВУ!
УХ! УХ!
ЛОВ НА БИЗОНЕ ИЗ ВОЗА МОРА ДА ПРЕСТАНЕ! ПРЕДСЕДНИК ГРАНТ ТО ТРАЖИ ОД ВАС!
ЗАШТО НЕ ГУСТИТЕ ИНДИЈАНЦЕ ДА УКЛОНЕ ЛЕШЕВЕ НАКОН ШТО БИЗОНИМА ОДЕРУ КОЖУ?
НИКО МИ НЕЋЕ ГОВОРИТИ КАКО ДА ОБАВЉАМ СВОЈ ПОСАО...
...А ПОНАЈМАЊЕ СУМЊИВА ПРОТУВА КАО ШТО СИ ТИ!
10

НИЈЕДАН ИНДИЈАНАЦ НЕ СМЕ ДА СЕ ПРИБЛИЖИ МОМ ВОЗУ НА МАЊЕ ОД ПОЛА КИЛОМЕТРА! АКО ТО УЧИНИ, ИМАЋЕ ЗА ВРАТОМ ОДРЕД КОЊИЦЕ!
УЈКА СЕМ, ЗНАЧИ, РАДИ ТЕ ПРЉАВЕ ПОСЛОВЕ ЗА ВАС, ДОРСИ!
НЕМАМО ВИШЕ О ЧЕМУ ДА РАЗГОВАРАМО!
ПОСЛАЋУ ПРЕДСЕДНИКУ ИЗВЕШТАЈ О ТОМЕ!
НАДАМ СЕ ДА ЋЕМО СЕ ОПЕТ СРЕСТИ, ГОС'Н ДОРСИ!
САД МОЖЕТЕ НАЗАД У ЛОКОМОТИВУ! ВАШ ГАЗДА И ЈА НИСМО ИМАЛИ О ЧЕМУ ДУГО ДА РАЗГОВАРАМО!
ТРЕБАЛО ЈЕ ДА МЕ ПУСТИТЕ ДА ПУЦАМ, ГОСПОДИНЕ ДОРСИ! СМАК'О БИ ГА...
ЈА САМ ТАЈ КОЈИ О СВЕМУ БРИНЕ, БРАСОСЕ! ИДИ У ЛОКОМОТИВУ!
РЕЦИ МАШИНОВОЂИ ДА ПУНОМ БРЗИНОМ КРЕНЕ У ЕНДСВИЛ!

ЕНДСВИЛ СЕ НАЛАЗИ У ДРЖАВИ ВАЈОМИНГ... ЊЕГОВЕ ГРАНИЦЕ СТАЛНО СЕ ШИРЕ КАКО У ГРАД ДОЛАЗЕ НОВИ РУДАРИ, ГОНИЧИ СТОКЕ, А ОД КАДА ЈЕ ТУДА ПРОШЛА ЖЕЛЕЗНИЧКА ПРУГА...
ДОРСИ, РЕК'О СИ ДА ИМАШ ПОС'О ЗА МЕНЕ И МОЈЕ МОМКЕ!
ТАКО ЈЕ, ГРЕДИ!
МНОГО САМ ВРЕМЕНА УТРОШИО НА ИЗГРАДЊУ ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ПРУГЕ И ГРАДОВА ДУЖ ЊЕ! ВЛАСНИК САМ ГОТОВО ЦЕЛОГ ЕНДСВИЛА!
А ШТА ЋЕМО ЈА И МОЈИ МОМЦИ ДА РАДИМО?
ОВУДА СЕ МУВА НЕКО ФЕДЕРАЛНО ЊУШКАЛО! ТО ЈЕ РЕВОЛВЕРАШ ПО ИМЕНУ РИО!
РИО? ЗАР ЈЕ ОН САД НА СТРАНИ ЗАКОНА?
ЈЕСТЕ! А АКО ГУРНЕ ПРЕВИШЕ НОС У МОЈЕ ПОСЛОВЕ, ПОСТОЈИ ОПАСНОСТ ДА ПРОПАДНЕ МОЈА САРАДЊА С ВЛАДОМ!
ЗНАЧИ ДА МУ ПОСТАВИМО ЗАСЕДУ ПРЕ НЕГО ШТО СТИГНЕ У ГРАД!
НЕ! У ТОМ СЛУЧАЈУ БИ СЕ ДИГЛА ВЕЛИКА ГАЛАМА! АЛИ, БРАСОС ТРАЖИ ДА СЕ СУОЧИ С РИОМ НА УЛИЦИ! ПРУЖИЋУ МУ ШАНСУ!
ХОЋУ ДА СЕ ТИ И ТВОЈИ РАСПОРЕДИТЕ ТАКО ДА МОЖЕТЕ ДА ШТИТИТЕ БРАСОСА!
ЛАКО ЋУ ГА СМАКНУТИ, ГОСПОДИНЕ ДОРСИ!

ПРЕД ЗОРУ ВИСОКИ ЈАХАЧ СТИГАО ЈЕ И ГРАД...

ТИ СИ ГРОТ?

ТАЈ САМ! А ТИ СИ СИГУРНО ОНА ЛУТАЛИЦА ИЗ ВАШИНГТОНА!

МОРАЋЕШ ДА РАСПУСТИШ СВОЈЕ ЛОВЦЕ, ГРОТЕ! БИЗОНИ СЕ ВИШЕ НЕЋЕ ОДСТРЕЛИВАТИ ИЗ ВОЗА! ИМАШ НЕКО ПИТАЊЕ?

ПИТАЊЕ НЕ... АЛ' ТУ ЈЕ ОДГОВОР!

ГРОТ ЈЕ НАШ'О НОВУ ЖРТВУ!
ТУЧА! ТУЧА!
КЛАДИМ СЕ ДА ЋЕ ГА ИЗЛЕМАТИ!
УЛАЖЕМ ДЕСЕТ НА ГРОТА!
ЗА ПЕДЕСЕТ!
НИЈЕ ЈОШ!
ГРОТ ГА ЈЕ СРЕДИО!
УДРИ ГА, ГРОТЕ! У СТОМАК!
ДРЖИ СЕ, СТРАНЧЕ!
КРА-КАТИ ЈЕ ПО-БЕДИО!
ГРОТ ЈЕ НАЧИСТО О'ЛАДИО!

НИСИ СЕ ПРОМЕНИО, РИО! ЈОШ ПРАВИШ ГУЖВУ ГДЕ СТИГНЕШ!
А ЈА САМ МИСЛИЛА ДА СИ ВЕЋ ОДАВНО НА ОНОМ СВЕТУ!
ЗДРАВО, ЦРВЕНОКОСА ЧОЈ! ТРЕБА МИ СОБА И ТОПЛО КУПАТИЛО!
НЕКА ОД ЦУРА МОЖЕ ДА ТИ ДОНЕСЕ ВЕЧЕРУ У КРЕВЕТ!
НЕ! САМО ХОЋУ ДА СЕ ОКУПАМ И ДОБО НАСПАВАМ! ОСЕЋАМ СЕ КАО ДА ЈЕ ПРЕКО МЕНЕ ПРОТУТЊАЛО КРДО БИЗОНА!
ВИДИМО СЕ УЈУТРО, РИО!
ВАЖИ! ЛАКУ НОЋ, ЦРВЕНОКОСА!
РИО
Д... ДА, АЛИ РИО И ЈА СМО ДОБРИ ПРИЈАТЕЉИ!
ГРЕДИ, ЕВО РИОВОГ НОЖА! ХОЋЕШ ЛИ ПОДСЕТИТИ ГОСПОДИНА ГРЕДИЈА НА ЊЕГОВО ОБЕЋАЊЕ?
ДОРСИ ЈЕ РЕКАО ДА БИ ОВДЕ ИСТАКО ТАБЛУ „НА ПРОДАЈУ" САМО ДА СИ МУ ПОМОГЛА, ЗАР НЕ?
ДА, ДА... АЛ' ТИ ПРЕ СВЕГА МОРАШ ДА ВОДИШ РАЧУНА О СЕБИ, МАЛА!
15

КАСНИЈЕ...

ЗНАШ ШТА БЕШ УРАДИТИ СА НОЖЕМ, ПРЕДИ!
БРАСОСЕ, ТИ ОБЕЗБЕДИ ДА НА УЛИЦИ БУДЕ ГОМИЛА ОНИХ КОЈИ ЋЕ БУТИ КАД ПОЗОВЕШ РИА!
КАД ГРАНТ СХВАТИ ДА ЈЕ ОВАМО ПОСЛАО НЕПОПРАВЉИВОГ РЕВОЛВЕРАША И УСИЈАНУ ТИКВУ, ПРЕКИНУЋЕ СВАКУ САРАДЊУ СА РИОМ!
СУТРАДАН УЈУТРУ...
БАШ ЈЕ ЛЕДЕНО НАПОЉУ, ЦОЈ! СИГУРНО ЈЕ ОКО НУЛЕ!
ДА Л' БИ МИ МОЖДА РЕКЛА ЗАШТО СИ ТАКО НЕРВОЗАН?
Ј... ЈА ВИШЕ ОВО НЕ МОГУ ДА ИЗДРЖИМ, РИО! ПОСТАВИЛИ СУ ТИ ЗАСЕДУ, А ЈА САМ ТЕ ИЗДАЛА И... ПРОДАЛА!
ДОРСИ МЕ ДРЖИ У ШАЦИ! МОРАШ МЕ РАЗУМЕТИ, РИО... ЈА...
ОЧЕКИВАО САМ ТАКО НЕШТО! РЕЦИ САМО КО, КАДА И ГДЕ?
ГРЕДИЈЕВА БАНДА НА КРОВОВИМА! ТРОЈИЦА ШТИТЕ БРАСОСА!
ЗНАЧИ, ДОРСИ СЕ НА ЊИХ ОСЛОНИО!
16

НОЋАС СИ МИ ИЗВУКЛА НОЖ! ЗАШТО?
Д... ДАЛА САМ ГА ПЕРИШУ... ОХ! ШМРК! ЖАО МИ ЈЕ!
РИО!
ИЗЛАЗИ, РИО! ИЗАЗИВАМ ТЕ НА ДВОБОЈ!
Ш... ШТА ЋЕШ САДА?
САДА? САДА НИШТА! ДОНЕСИ МИ ЈОШ КАФЕ!
К... КАФЕ?! ШТА ЈЕ ТЕБИ?
РИО! ЧУЈЕШ ЛИ МЕ? ИЗЛАЗИ ИЗ ТЕ РУПЕ!

НЕ СМЕ ДА ИЗВИРИ!
УПЛАШИО СЕ!
БРАСОС ТИ ЈЕ БРЖИ ОД МУЊЕ!
БАШ ЈЕ КУКАВИЦА!
БОЈИ СЕ БРАСОСА!

Минути су откуцавали... Високи човек и даље је мирно седео и као да није марио на повике који су долазили с улице...
Т... тај неће изаћи!
Морамо га истерати и то на очиглед гомиле!
Овоме се нико није надао! Већ је прошло пола сата! Смрзо сам се од чекања!
Ја сам се начисто следио!
Надам се да су сви у чуду и да су се они горе укочили од зиме!

Ево ме, брасосе!
Потегни први!

С... СВЕ ИХ ЈЕ ПОКОСИО!
ЗАБ'О САМ ЊЕГОВ НОЖ У ГРОТА К'О ШТО СИ МИ РЕК'О! ОПТУЖИЋЕ ГА ЗА УБИСТВО!
САД МИ ДАЈ МОЈУ ЛОВУ, ДОРСИ! ХВАТАМ МАГЛУ ЗА МЕКСИКО!
19

НЕ ПЛАЋАМ ЗА НЕУСПЕХЕ, ГРЕДИ! ТИ И ТВОЈИ МОМЦИ НИСТЕ ОБАВИЛИ ПОСАО!
ДАЈУ ТИ ДОВОЉНО НОВЦА ДА СЕ ГУБИШ ИЗ ГРАДА... БУДИ СРЕЋАН ШТО И ОВОЛИКО ДОБИЈАШ!
НЕ ПОШТУЈЕШ НАШ ДОГОВОР, ЈЕ ЛИ?
У ТОМ СЛУЧАЈУ...
...УЗИМАМ СВУ ЛОВУ!
HOTEL
Т... ТО ЈЕ ГРОТ!
МРТАВ ЈЕ!
ОНО ЈЕ РИОВ НОЖ!

РИО НИЈЕ САСТАВИО У ГРАДУ НИ ДВАДЕСЕТ ЧЕТИРИ САТА, А МИ ВЕЋ ИМАМО ПЕТОРО МРТВИХ!
ШЕСТОРО!
И ДОРСИ ЈЕ УБИЈЕН! НАЂЕН ЈЕ У СВОЈОЈ СОБИ, КРАЈ КАСЕ!
ДОРСИЈЕВОМ СМРЋУ ПРЕСТАЋЕ ПРИЛИВ НОВЦА У ОВАЈ ГРАД, РИО...
НАРОД ЋЕ ТРАЖИТИ ТВОЈ СКАЛП!
ПРЕДСЕДНИК НЕЋЕ МОЋИ ДА ПОВЕРУЈЕ ДА САМ НЕДУЖАН! НЕ КРИВИМ ГА!
ЈЕДИНА ШАНСА ДА ЗАДРЖИМ ОВАЈ ПОСАО ЈЕ ДА УХВАТИМ ГРЕДИЈА ПЕРИША И НАТЕРАМ ГА ДА ПРИЗНА ШТА МИ ЈЕ ЗАМЕСИО!
КРЕНУО СИ КА ГРАНИЦИ, ГРЕДИ! КАНАДА ИЛ' МЕКСИКО? ТРАЖИЋУ ТЕ ДОК ТЕ НЕ НАЂЕМ!
21

НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ

РУБ ГОЛДБЕРГ, отац награде Рубен – Оскара за стрип

СВИТАЦ У БОРБИ ПРОТИВ МАСТИЉАРА

Две деценије од смрти највећег америчког хумористе овог века, чије име означава највеће признање на пољу стрипа и карикатуре

Неколико деценија није било америчког дома у коме Руб Голдберг није сматран знамењем нације. Поред тога, био је једини Американац чије је име, још за његовог живота, постало лексикографска јединица... Рубголдберговски, у америчким енциклопедијама, и данас означава нешто луцкасто, бесмислено, сложено и непрактично: склоност људи да до краја сложеним учине и најједноставније ствари доводећи их до апсурда. Анали америчког конгреса имају, чак, и рубголдберговску фасциклу у којој су сабрани сви шашкасти, немогући предлози које су, током деценија, давали сенатори и конгресмени настојећи да буду оригинални!

Век машина

Ко је, онда, био тај Руб Голдберг чија је слава могла да се пореди још само с примањима која је остварио (двадесетих година зарађивао је преко сто хиљада долара годишње, што би, по данашњој вредности, износило можда и свих десетак милиона)?

У питању је типично америчка каријера. Наруку су му ишле и драматичне промене које су се у америчком друштву збивале на размеђи два века – пре свега снажан технолошки полет, који се огледао у бројним проналасцима што је требало да живот човека учине бољим и лагоднијим. Чинило се, како су ствари стајале, да је човек коначно био на прагу дуго тражене утопије.

Међутим, оштро око сатиричара брзо је уочило да човек који, уместо мукотрпним радом, низ ствари себи омогућује једноставним притиском на дугме, не постаје аутоматски срећнији. Често је, како је Голдберг уочио, у питању било гомилање ствари које човеку нису биле неопходне; неке од њих чиниле су му живот лагоднијим, али не и испуњенијим. Јер, као што је неретко био случај, уместо да се њима служи у мери и на начин који ће га високо уздићи над његовим прецима, човек је постајао њихов заробљеник.

Посматрачки дар и здрав разум, међутим, омогућили су Рубу Голдбергу да не изложи порузи све новотарије које су се, напросто, изливале из митског рога изобиља. У средиште свега поставио је

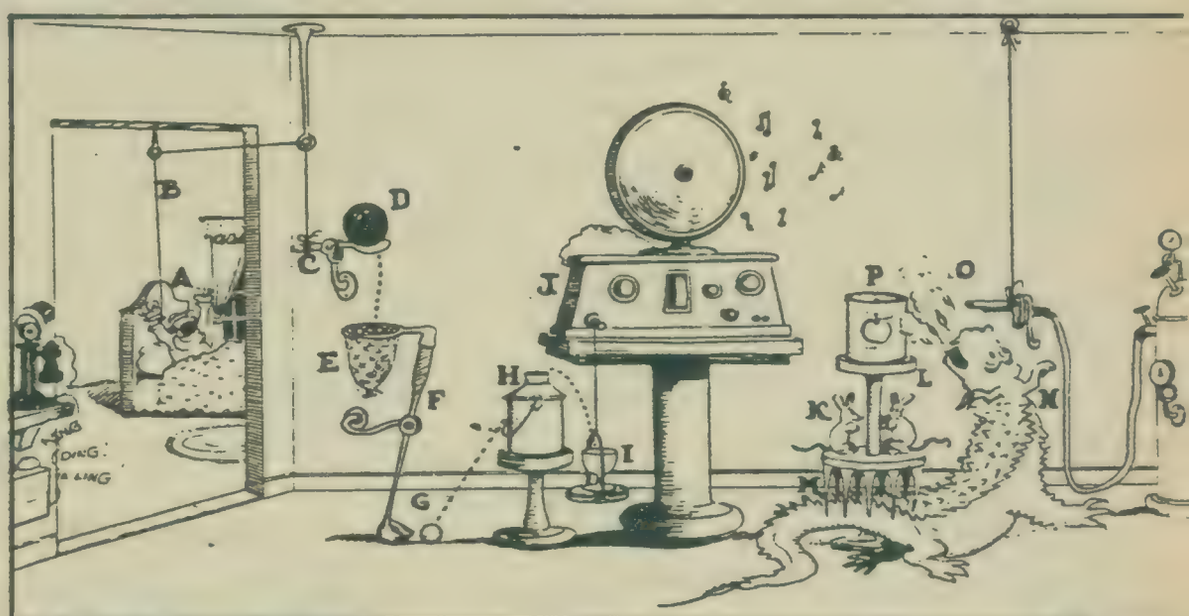

Проф. Мудрић, шетајући, одједном се саплете, падне и удари главом о плочник... На сву срећу, једина последица била је нова, изванредна замисао о отварачу за конзерве којим се лако рукује

● **Дакле, изиђете из свог стана и телефоном позовете властити број, зачује се звоњава и ваша кућна помоћница (A), нагло се пробудивши и помисливши да је зазвонио будилник, сва буновна почне да се протеже – повлачећи при том узицу (B), за коју је привезана кутлача (C), кутлача се, наравно, издигне, и кугла (D), на њеном другом крају, улети право у прежицу (E) тако да палица за голф (F) снажно удари по лоптици (G) која, опет, погодивши је, обори канту с млеком (H), млеко се излије у стаклену чашу (I) која, отежавши, укључи прекидач на радио-пријемнику (J), плеса жељан мишји пар (K), зачувши музику, сместа заигра валцер, стављајући истовремено у покрет ротирајућу кружну плочу (L) на чијем су доњем крају прилично оштри шиљци (M). Шиљци стану да гребу по репу змајчића (N), иначе кућног љубимца који, раздражен, почне да избацује пламен припаљујући, на тај начин, ацетиленску лампу (O). Будући да мишеви не престају са плесом, ротирајућа плоча и даље се окреће те пламен из ацетиленске лампе једноставно истопи поклопац на конзерви с парадајзом (P).**

Када није заузет отварањем конзерви, змајчића увек можете да запослите тиме што ће с вашег прага терати телевизијске контролоре, који би да вам увале да плаћате претплату за не баш задовољавајући програм, као и инкасанте који вам непрестано додатно оптерећују кућни буџет!

У свом новом броју (11), који је изашао почетком марта, часопис за историју и теорију стрипа ПЕГАЗ, поред низа текстова посвећених делу Руба Голдберга, доноси и већи број његових чудесних „инвенција"... Поред разуме се већег броја других прилога посвећених стрипу, на преко 160 страна.

ПЕГАЗ, по претплатној цени од 200 динара, може да се обезбеди непосредно преко Уредништва: ПЕГАЗ, Гандијева 121, 11070 Нови Београд, тел. 011/150-190.

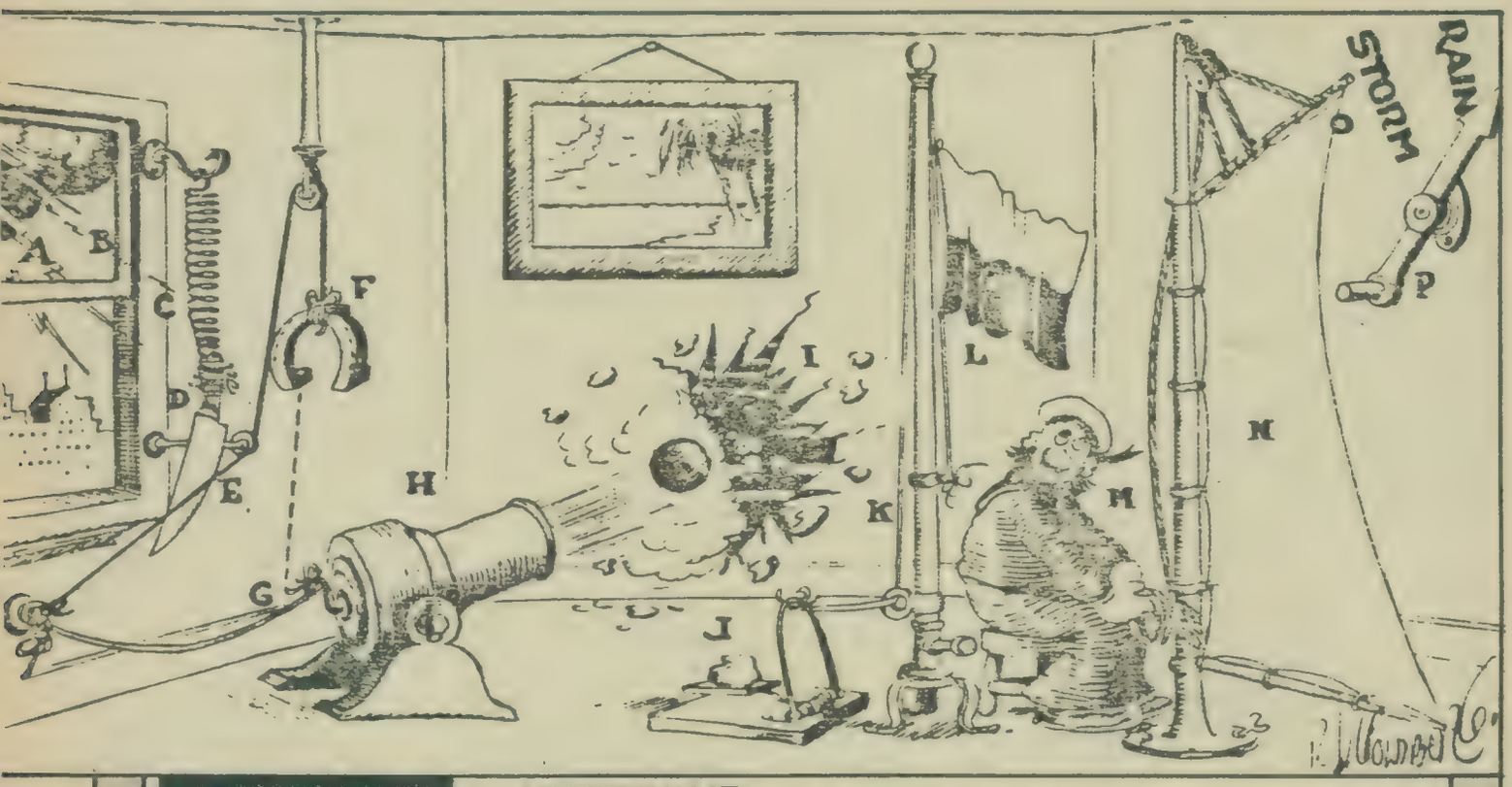

Откуд професору Мудрићу све те идеје? Мора бити да је у милости добрих духова или, можда, својим геније задивљује и саме духове генија? Било како било, ево и замисли о потпуно новом, на чистој науци заснованом барометру...

ИНВЕНЦИЈЕ

● Мува (A), која је негде далеко севнула, упутила је електричне вибрације (B) од намагнетисане опруге (C) изазвавши је да се скупи... Нож (D), привезан за опругу, услед тога пресече конопац (E) ослобађајући потковицу (F) која падне на канал (G), везан за упаљач на топу (H). Топ, наравно, сместа опали и ђуле начини рупу на зиду: угледавши нови улаз у собу, пацов (I) залети се и упадне у припремљену клопку (J). Клопка се одмах затвори затегнувши при том и уже (K), услед чега се сигнални барјачић (L), којим се најављује наилазак буре, дигне на врх јарбола... Бивши морнар (M), кога су, по свему судећи, некад раније ударили мокром чарапом, помисли да је на пучини и истог часа покуша да спусти једро (N). Горња пречага (O) на једру при том закачи стрелицу (R) и доведе је у положај који најављује буру.

Уколико, пак, не успете да нађете неког пошандрцалог морнара, можете узети и неког сасвим нормалног, али гледајте да се начисто избезуми причајући му како сте сазнали да намеравају да позатварају све биртије широм света.

човека и његову склоност ка претеривању. Нови проналасци, који су брзо налазили пут до свакодневне употребе, по правилу су прерастали у манију којој је мало ко успевао да одоли. Жеђ, наиме, више никако није могла да се утоли, било да су у питању били нови проналасци, било савршенији модели. Рађало се оно о чему се данас, већ до баналности, говори као о потрошачком друштву.

Сјајне „Инвенције"

Предмет Голдбергових блиставих коментара најчешће су била четири најраспрострањенија и најомиљенија нова проналаска: телефон, фото-апарат, радио-пријемник и аутомобил. Чинило се да су, готово преко ноћи, ушли у све поре живота: изгледало је да у њима има нечег неодољивог, што људе напросто опчињава. Права благодет за рођеног сатиричара!

Голдберг, наравно, све те новотарије није сматрао непотребним – био је довољно паметан да у њима види значајну објаву новог времена.

Истинска Голдбергова генијалност састојала се у томе да све новонастале маније подвргне свом духовитом, сатиричном коментару, а да се при том нико не осети повређен. Можда и зато што је то учинио тако да је изгледало да се жаока увек односи на неког другог. То је, у пуној мери, пренео и на своје најзначајније остварење, серију „Инвенције", коју је писао и цртао готово пола века.

„Инвенције" су, заправо, тобожњи проналасци извесног (шашавог) проф. Трандафила Мудрића чији је наум био да реши бројне ситне тешкоће с којима се човек сусреће у свакодневном животу – а за које су велики проналазачи одавно престали да маре. Он је, на пример, измислио низ ствари које су несумњиво допринеле да живот постане пријатнији: клупе у парку, божићне честитике, дугмад на шлицевима која се не откопчавају – да поменемо тек неколико... Поента је, при том, била у јединственом приступу проф. Мудрића својим замислима... и најједноставнији задатак могуће је решити на најсложенији могући начин! Очаравајућа духовитост „инвенција" стиче се управо у посредности с којом се долази до жељеног циља... Не, не ради се о препрекама, већ о читавој збирци што живих бића, што неживих ствари које треба да дају свој допринос...

Један од великих, надалеко познатих Мудрићевих проналазака био је и самоуништавајући подсетник. Чим, на пример, притиснете оловку да бисте начинили неку белешку, огласи се мала хармоника чији звук, опет, на смрт преплаши једног свица. И док свитац узлеће бежећи од невоље, он и нехотице пали низ свећица постављених дуж папира припремљеног за белешке. Пламен свећица налоконзахвата и комадић папира са белешком, а свитац, већ заморен дугим летом, почиње све теже да дише и својим дахом најзад гаси свећице и раздувава преостали пепео, услед чега се појављује чист, неисписан листић папира спреман за даљу употребу. Како је Голдберг напоменуо, Мудрић чак „беше исцртао и план за ову машиницу, али су представници канцеларијске бирократије широм света изнајмили неку барабу која је украла једини Мудрићев примерак. Разлог: уплашили су се да не дође до масовног отпуштања, захваљујући рационализацији коју би Мудрићев изум унео у канцеларијско надничарење".

Низ оваквих „инвенција" прославио је Голдберга широм света, забављајући људе својом духовитошћу и својом нескривеном иронијом. Самом Голдбергу су, пак, донеле углед доајена америчког хумора, што је, са своје стране, пресудно утицало да, када је установљена национална награда за карикатуру и стрип, његово име постане синоним тог признања.

У знак подсећања на великог хумористу и сатиричара, али и великог хуманисту, доносимо и две од његових, својевремено веома популарних, „инвенција"...

Ж. Б.

Несвакидашњи догађај из Другог светског рата

КУПИЋУ, БРАТЕ, ТОП!

Управник поште се згрануо: војник Црвене армије захтевао је да му се исплати цео штедни улог како би могао да купи хаубицу за рат у коме није хтео да учествује као позадинац

Службеница на шалтеру штедионице у једном уралском градићу била је неумољива:

– Друже, схватите, ваша штедна књижица је у реду, али новац не могу да исплатим јер сте га ставили на штедњу у Владивостоку! Потребно је да прође најмање месец дана док не добијем потврдан одговор од тамошње штедионице, такав је пропис!

Војник у шињелу са задигнутом крагном и капом натученом готово до очију, који је с друге стране шалтера упорно тражио да му се одмах исплати целокупни штедни улог, није хтео да чује за објашњење. После скоро получасовног убеђивања намргодио се и тресну шаком. Његов доброћудан и скроман изглед зачас су ишчезли.

– Зовите управника, желим само с њим да разговарам!

Дошао је управник штедионице, ратни инвалид са дрвеном ногом. Чувши о чему се ради, одмерио је војника и упитао га зашто му новац треба тако хитно.

– Да купим, брате, топ, обичан... хаубицу!

Више у болници него у рову

Запрепашћени управник узео је документа од војника и отишао у канцеларију. После неколико телефонских разговора вратио се и наредио службеници да исплати новац.

– Па, нека ти је са срећом, друже! – пружио је руку војнику и даље верујући да има посла са сулудом особом иа-

ко су га преко телефона уверавали супротно.

Тако се Стјепан Павлович Смољаков нашао близу остварењу жеље коју је носио у себи откако је почео рат. Подигао је са књижице све што је годинама одвајао од уста водећи тегобан живот.

Као четрнаестогодишњак без игде икога и крова над главом Стјепан је напустио родно село у области Нова Калитва. Чуо је да се у Сибиру траже радници, да се тамо

остварују велика градитељска дела и да нарочито комсомолци вредних руку чуда праве. Кренуо је са неколико другова. Путне исправе нису имали, као малолетници нису ни могли да их добију, али свеједно... Уз пут су га другови напустили и он је, после краткотрајних задржавања у неколико градова, доспео чак у Владивосток, град и луку на обали Тихог океана. Ту је живео од тридесетих година до избијања Другог светског рата.

Чим су Немци напали Совјетски Савез, Стјепан је регрутован. Нашао се на фронту код Волхова. Био је одрешит и храбар, али није му се дало да се искаже у боју. Само што запуца и јединица крене у јуриш, Стјепана Павловича Смољакова закачи шрапнел! Три пута је рањаван и сваки пут по неколико месеци проводио у болници.

Раскусураћемо се!

Августа 1942. Стјепанова јединица упућена је на Урал, он у школу. Школа као школа, на фронту се ратује а у школи учи.

Стјепану је посебно тешко пало када је чуо да ће јединица са Урала бити пребачена у област његове родне Нове Калитве где су се управо водиле жестоке борбе.

– Е, не може тако! – рекао је гласно себи. – Нећеш ти, Смољакову, да дреждиш у позадини!

Јавио се команданту артиљеријског пука кога су војници звали Бања и све му лепо објаснио.

– Друже Јуткин – само што није заплакао Стјепан – знам ја да вам овако убогаљен не требам, али имам пара, купићу топ, ако га изгубим у борби нека иде на моју штету! Молим вас, друже Јуткин, само ви мене пошаљите на артиљеријски курс!

Командант је с неверицом гледао војника Смољакова. Све је чуо, али овако нешто – никада! Ко ће њему да прода топ, то није пиштољ па да се купи испод руке. Смољаков као да је читао командантове мисли.

– Узећу га од вашег пука! Ви мени топ, ја вама новац! Када се рат заврши, раскусураћемо се, можете да ми вратите новац ако топ остане читав... а и не морате!

Командант је био дирнут жељом скромног Смољакова. Такав патриотизам морао је да подржи, надао се да ће то исто учинити и виша команда. На крају, тај топ остаје све време рата у саставу совјетске армије, закључио је.

Смољакову су, међутим, недостајале још 43 рубље, а он је хтео чист рачун. Прискочили су му у помоћ артиљерци и сакупили међу собом ту своту.

После неколико дана Стјепан Павлович Смољаков послат је на курс за артиљерце. Када се вратио, допуштено му је да изабере хаубицу и посаду. Добио је чин наредника. Хаубица је заведена под бројем 7811 у саставу дивизиона и њена посада на челу са Смољаковим положила је заклетву. Марта 1943. ушла је у састав 175. стрељачке уралске дивизије. Ватрено крштење доживела је код Јелеца.

Пољубио је лафет

Смољаков и његови момци код Јелеца нису дали Немцима ока да отворе. Некадашњи бескућник из Нове Калитве као да је имао природни дар за артиљерца. Премештао је своју хаубицу с положаја на положај и то само што би Немци открили место где се укопао.

– Удри, Вањушка, удри! – довикивао је сав задихан нишанџији Вањи Смирнову. – Брзо ће гадови да нас открију, али ми ћемо ближе њима!

Авиони у ниском бришућем лету нису их открили, заштитила их је мрежа за маскирање пребачена преко хаубице. Међутим, у покрет су стављени немачки тенкови.

– Полако, другови, полако! – смиривао је Смољаков посаду. – Пустимо их да приђу ближе, даље могу само преко нас!

У бици код Севска посада хаубице 7811 испалила је 900 граната за 45 минута. Цев топа се усијала.

Код Мумрмола су звали Смољакова да оспе паљбу на четири зграде од камена у којима се налазио непријатељски штаб и магацин муниције. Даљина је била прилична, а Немци нису дали да се приђе ближе. Совјетски артиљерци узалуд су покушавали да погоде циљ, Смољаков је завршио посао.

Љута битка водила се код Орела. Тада је погинуо и члан посаде Аљоша Саљајев. Смољаков је тада први пут заплакао. Нешто касније изгубио је још једног члана – Ивана Старикова.

Најтеже је било код Бугонарова, у Пољској, северно од Варшаве. Немци су надирали као лавина. Све хаубице око Смољакова су уништене, његова није. Али, непријатељ се већ толико приближио да је хаубица постала безвредно оружје. Стјепанови момци латили су се аутомата. Чинило се да пламти земља.

Дато је наређење за одступање. Смољаков није хтео да чује.

– Држите се! – бодрио је посаду. – Вратиће се наши! Тако се и догодило.

Смољаков је са својом хаубицом током рата прёвалио велики пут. Учествовао је у ослобађању Варшаве, Прага, заузимању Берлина.

На реци Лаби дочекао је крај рата испаливши из хаубице, по сопственом рачуну, последњи – 3234. хитац! Од првобитне посаде у животу су били још само Глигорије Дегтјарјов и Пјотр Долганов. Смољаков се загрлио с њима, а затим клекнуо и пољубио лафет своје хаубице преко које је била пребачена совјетска застава. Топ је предао на поклон 175. стрељачкој уралској дивизији.

●●●

Пензионисани наредник Стјепан Павлович Смољаков живео је после рата у Злинки, Брјанска област. Приликом предаје топа добио је потврду, јединствену у оба светска рата, која гласи:

„Потврда – дата наредniку Стјепану Павловичу Смољакову о томе да је он стварно узео учешће у борбама са немачко-фашистичким поробљивачима на дужности командира топа, набављеног сопственим средствима, од марта 1943. до 9. маја 1945. године у саставу Уралске дивизије, одликоване Орденом Црвене заставе. Приликом демобилисања свој топ број 7811 предао је 80. хаубичком атриљеријском пуку. Командант пука, потпуковник Постолаков."

М. Тодоровић

Илустровао: Бранислав Јовановић

ХИТ ХИТ ХИТ

РАДИО ЗАБРАНЕ

Брус Дикинсон, певач групе „Iron Maiden", покушава да пева на програму ВВС.

Састав „Iron Maiden" оптужио је Први програм ВВС-а, званичног британског радија, због тога што не емитује њихов нови сингл „Bring Your Daughter To The Slaughter" иако је песма доспела на прво место националне топ-листе. У писму које су упутили овом радио-програму они кажу:

„Ваш однос према хеви року је скандалозан. Ми смо имали шест синглова који су доспели у првих десет на топ листи, али хоће ли Први програм емитовати те песме? ВВС финансира британска публика и логично је очекивати да се уважавају жеље и укус те публике, а не диктати којима ми као слушаоци присуствујемо. Сви музички жанрови требало би подједнако да се емитују. Јасно је да је песма која се нађе на првом месту топ-листе у том тренутку најпопуларнија. Не желе сви непрекидно да слушају само денс музику! Ако „Iron Maiden" не могу да се нађу у вашем програму, какву шансу имају одличне британске рок групе као што су „Wolfsbane", „Thunder" и „Jagged Edge"? Време је да ВВС почне да одражава укус својих претплатника и да даје исту подршку свим жанровима британског рока".

„Iron Maiden", додуше, нису једина група коју ВВС занемарује упркос високом месту на топ-листи. Састав „New Order", иако је врло популаран, никада није емитован на дневном програму. Из ВВС су одговорили да сваки музички уредник појединачно одлучује које ће плоче емитовати и да се не руководи успехом на топ-листама. Занимљиво је да су у истој радио-станици одлучили да, по избијању рата у Заливу, забране један број песама које имају милитантну поруку, тако да су неки музичари на брзину изменили своје композиције.

ТРАЖИЛИ СТЕ ПЕСМУ

ДИСКО БОНО

Децембра прошле године "U2" су објавили сингл на коме су се нашле нарочито ремиксоване верзије Кол Портерове песме "Night And Day" (Ноћ и дан) и то у денс стилу. Плоче су нумерисане и објављене у ограниченом тиражу од 4000, а намењене су диск џокејима и клубовима. На синглу се налазе две верзије песме а као предложак је послужила верзија групе „U2" која је снимљена за дупли албум Ref Hot And Blue". Наиме, плоча је снимљена у добротворне сврхе (борба против сиде) и на њој су музичари из целог света обрадили песме Кола Портера. Плочу "Red Hot And Blue" код нас је објавио „Југотон", док се диско сингл неће појавити у нашим продавницама.

Ремиксовањем ових верзија бавио се продуцент Јут који је раније радио са групама "Killing Joke" и "Brilliant."

"U2" су крајем године направили прве демо снимке за своју следећу плочу која би требало да се појави крајем ове године. За нову плочу Боно тврди да ће бити „препуна агресивних гитара, јер је Еџ тренутно прави манијак и не треба очекивати „опуштену плочу." У остварење плоче "U2" се упуштају са педесетак нових идеја за песме. Поред тога, тврде да је песма "God Part II" идеалан пример за то какав ће бити њихов нови звук.

VISION OF LOVE ЉУБАВНА ВИЗИЈА

Treated me kind
sweet destiny
carried me trhough
desperation
to the one that was waiting
for me
it took so long
still I believed

somehow the one that I
needed
would find me eventually
I had a vision of love
and it was all that you've
given to me

Prayed through the nights
felt so alone
suffered from alienation
carried the weight on my own
had to be strong
so I believed
and now I know I've
succeeded
in finding the place I
conceived

I've realized a dream
and I visualized
the love that came to be
feel so alive
i'm so thankful that I've
received

the answer that heaven has
sent down to me
You treated me kind
sweet destiny
and I'll be eternally
grateful
holding you so close to me
prayed through the nights
so faithfully
knowing the one that I
needed
would find me eventually

За тебе сам била
слатка судбина
водио си ме кроз очај
до оног који је на мене
чекао
требало је тако дуго
али још увек верујем
онај кога требам некако
ће ме можда пронаћи
Имала сам љубавну визију
и то је све што си ми
подарио
Молила сам ноћима
била тако усамљена
патила напуштена
свој терет носила сама
морала бити јака
и зато веровала
сада знам да сам успела
и пронашла место које сам
замислила
Остварила сам сан
и угледала
љубав која настаје
осећам се тако живом
захвална сам, стигао је
одговор који ми је небо
послало
За тебе сам била
слатка судбина
и вечно ћу бити захвална
држаћу те близу, крај себе
молила сам ноћима
тако верно
знајући да ће ме онај кога
требам
можда пронаћи.

Текст и музика: **Mariah Carey i Ben Margulies**
Изводи: **Mariah Carey**

Илустрово: Зоран Петканић Петко

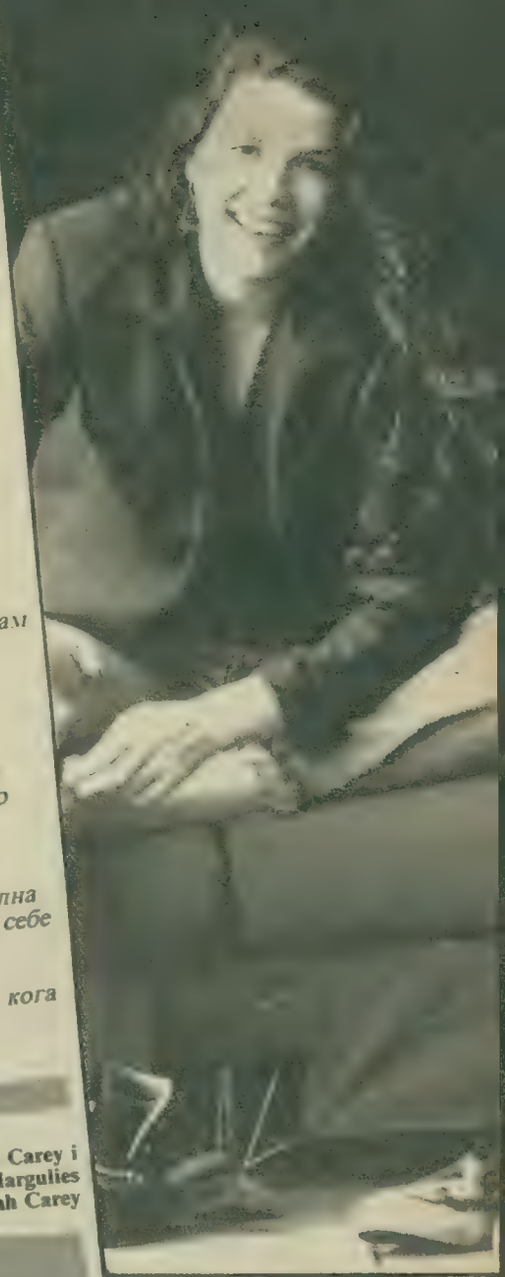

ИЗЈАВА НЕДЕЉЕ:

„Обично не размишљам превише о ономе што певам. Користим свој глас као још један инструмент и, на срећу, речи излазе само од себе. На њих се вратим касније, после снимања, и покушавам да им откријем неки смисао."

Еди Брикел („New Bohemians")

МУЗИЧКА ПОШТА

Ћао Забавниче.
Обожавам групу „Guns n' Roses" и молила бих те да ми кажеш које су албуме издали и када.

Мимица

Прва плоча „Appetite For Destruction" (1987), затим „Lies" (1988). На компилацији „Civil War" је песма „Nobody's Child" а на плочи са музиком из филма „Days Of Thunder" њихова обрада песме „Knocking On Heaven's Door". Њихове плоче су објављене код нас.

МУЗИЧКА ПОШТА

Ћао,
Које албуме је издала група „Iron Maiden"?

Младен из Пуле

Дискографија: „Iron Maiden", „Killers", „The Number Of The Beast", „Piece of Mind", „Powerslave", „Live After Death" (Дупли живи), „Somewhere in Time", „Seventh Son Of The Seventh Son", „No Rayer For The Dying". Нешто од ових плоча код нас објавио је „Југотон", тако да се већина може наћи само у иностранству.

МУЗИЧКА ПОШТА

Поштовани Забавниче,
Које је све плоче објавио „Психомодо Поп" и када. Волио бих да ми напишеш адресу на коју могу наручити њихову мајицу јер су они најдража група мени и мојим пријатељима. Пуно поздрава од

Давора са отока Угљана

Први албум „Година змаја" изашао им је априла 1988. године, следеће су објавили концертни „Live in Amsterdam" а 1990. трећи: „Sexy Magazin". Мајице тражи од фан клуба: КАОС Франкопанска 5, Загреб, тел. 041/434-833.

НАУЧНА ФАНТАСТИКА

ГОСПОДИН

Зоран Јакшић

Уређује др Зоран Живковић

Херман Бруд је сањао да шета по шуми. Ходао је између храстова и прастарих букви и пуним плућима удисао мирис зеленила. Када је будилник зазвонио, пробудио се и отворио очи, али је и даље осећао мирис шуме.

На прозору његове собе, који је гледао на Лесперанс, једну од улица Виндзора, града поред језера Сен Клер, биле су спуштене жалузине и у соби је владала пријатна полутама. Неколико тренутака Херман је седео на кревету и удисао влажни, пријатни мирис зеленила не размишљајући откуд потиче, а онда осети да неко стоји крај њега и нетремице га гледа.

Окренуо је главу опрезно, као да очекује да види како му на јастуку лежи змија отровница и посматра га. Уместо гмизавца Херман угледа на средини собе нешто

ЧЕМПРЕС

високо, тамно, нешто што је допирало готово до таванице.

Није човек, помислио је, и осетио како га пред високом силуетом у полумраку прожимају трнци. Опрезно је устао из кревета, направио неколико корака и тек онда схватио у шта гледа.

На средини његове спаваће собе уздизала се пальма. Херман спусти поглед и виде да јој корење избија из паркета спаваће собе цепајући скупоцену простирку. Обилазно је биљку сигуран само у то да је претходне вечери није било. Уштипнуо је себе до крви да би се уверио да не сања, али призор се није мењао. Дохватио је један лист, осетио његов хладни, пријатни додир под прстима, нагло повукао, а лист се уз оштар звук откинуо и остао му у руци. Онда је чуо гласове.

Са улице је допирао жамор. Неколико тренутака Херман је само слушао покушавајући да разазна гласове. Није чуо ниједан аутомобилски мотор. Узбуђено је отворио жалузине.

Запахну га мирис свежине и зеленила, много јачи него онај који је владао у соби. Херман затрепта не верујући очима. Испод његовог прозора пружала се шума. Високо сеновито дрвеће широких крошњи дизало се из асфалта и ширило грање између фасада Лесперанс. Столетна дебла пробијала су се из плочника и аутомобила, пузавице су се обавијале око паркинг сатова и уличних светиљки. Један саобраћајац је збуњено тумарао између стабала са знаком „стоп" у руци.

Херман се журно обуче и истрча из спаваће собе. На излазу из стана саплете се о малинов жбун који се ширио преко ходника и умало паде. Убрзо се нашао на улици.

Дан је био сунчан и кристално прозрачан. Херман је, омамљен, ходао улицом. Људи око њега журили су узбуђено расправљајући. Покуша да заподене разговор са неколико пролазника, али нико није обраћао пажњу на њега. Над његовом главом њихало се грање. Угледа човека с тестером под мишком како чешка главу пред високим стаблом кестена које му је затварало врата гараже.

Песму је зачуо када је стигао до раскрснице са Текумсеом. Глас који је певао био је млад, девојачки, пун спокојства и доброг расположења. Херман пође напред, радознао да види прву особу која није изгубила главу пред необичном променом. Између стабала угледа једну девојку и приђе јој ближе. Држала је ноге у фонтани пуној локвања и гледала како јој рибице грицкају прсте.

– Тексаски сабаљ – рече девојка и показа прстом. Херман спусти поглед и виде да у руци још држи откинути лист палме из спаваће собе.

– Здраво – рекао је. – Изгледа да једино ти знаш шта се овде дешава.

Насмешила се детиње и рекла: – Можда и знам.

– Зашто не кажеш и мени? Ко си ти?

Поново се насмешила.

– Студент ботанике...

постаћемо врло тражени ових дана – рекла је. – Реци ми, куда одлазе биљке када умру?

– Молим? –

– Кажу да су биљке бесмртне. Када их посечемо, не умиру већ иду у другу димензију. Ниси то знао?

– Не – рече Херман не скидајући поглед са ње.

Намрштила се.

– Немој да ме гледаш као да сам ћакнута. Зар ниси слушао радио од јутрос? Нисам то ја измислила. Све врви од изјава умних научничких глава. Наводно, недавне пробе новог оружја нешто су пореметиле у односима времена и простора. Како год било, на радију кажу да нам се враћа све оно биље које је умирало деценијама... или можда милионима година.

– Да ли је то истина? – рече Херман. – Хоћеш да кажеш да ћемо бити затрпани зеленилом?

Уздахнула је.

– Ако је тачно то што кажу, онда је ово вероватно крај света какав познајемо. Када сам долазила овамо, видела сам нешто што је личило на праисторијску преслицу... Знаш ли шта је то? Биљка која је живела још у доба диносаура.

Ћутали су неко време. Херман из даљине зачу глас спикера са радија који је узбуђено говорио како се инвазија биљака спустила све до Ел Паза. Људи су, као нијани, промицали преко трга.

Па то је пропаст цивилизације, помисли Херман. Саобраћај, прође му кроз главу, шта ли је све ово силно дрвеће учинило са саобраћајем? Има ли места која су поштеђена? Америка, Јапан, да ли се ово десило и у Јапану? Он остави девојку код фонтане и пође према Риверсајду.

Требало би да сам очајан, помислио је. Требало би да дрхтим пред доласком другог света, али то се, ево, не догађа. Он замисли нуклеарне бомбе и пројектиле обрасле бршљаном, топовске цеви из којих је растао шебој. Морам пажљиво да размислим шта се мења нагоре а шта наниже, помислио је. Можда није све тако црно.

Зашао је у честар на Риверсајду. До њега је поново допрла песма девојке. Док је размишао густо грање око себе, чуо је преко радија да сателити јављају како Северни пол полако озелењава.

ВЕСТИ ИЗ ПЕТЕ ДИМЕНЗИЈЕ

Натприродно зубарство

Шупљина у зубу испуњена порцуланом, сломљени зуб за трен ока под круницом, болесне десни излечене без и најмањег бола.

Онима који се плаше зубарске столице ово може да звучи као сан. Али, ако је веровати Виларду и Маргарети Фулер, брачном пару који се специјализовао за „натчулно" зубарство, они су током последњих 28 година усрећили својом вештином око 40.000 људи.

Све је почело једне ноћи 1960. године када је Вилард Фулер, у то време баптистички свештеник, био „испуњен Светим духом". Убрзо након тога, каже Фулер, кад год би верницима читао молитве, њихове муке са зубима бивале су натприродним путем отклоњене. Његова супруга, додаје он, стекла је „дар" лечења људи 1984. године.

– Понекад се то деси за свега три секунде – објашњава Фулер. – На стотине људи

гледало је својим очима како им израстају пломбе. Али, понекад је потребно више недеља.

Џоана Доновеј из Џексонвила, Флорида, спремна је да посведочи истинитост те тврдње. – Кад је Вилард положио руке на мене – каже она – добила сам најлепшу златну круницу коју сте видели, и то док човек трепне, а неколико дана касније нову порцуланску круницу и сребрну пломбу. Сем тога, један стари амалгам претворио се у злато.

Како се, заправо, одвија та алхемија? – Све у свемиру, укључујући и наша тела, начињено је од атома – објашњава Вилард Фулер. – Атомима може да се управља, а кад ступите у прави однос са Богом, добијате непресушан извор моћи.

Али, чувени мађионичар Џемс Ренди, члан Комитетаза научно проверавање тврдњи о паранормалном (CSICOP) гледа на све то другачије.

– Више пута позивали смо Фулера да се појави пред нашим комитетом и прикаже своје умеће, што је он упорно одбијао – каже Ренди. – Ако је Бог већ одлучио да стављa крунице од злата или порцулана у нечија уста, зашто не би излечио првобитне, природне зубе? На крају, он их је и начинио, зар не?

Узбудљива будућност

Хоће ли током следећих 60 година Сједињене Америчке Државе добити за председника жену? Хоћемо ли до 2050. успоставити везу са ванземаљцима? Може ли обожавање технологије да замени религију? То су нека од питања која је угледни амерички магазин „Омни" октобра 1989. поставио својим читаоцима у анкети „Како замишљате будућност 2050. године?"

Кен Услабар, редовни читалац овог часописа, иначе професор гимназије у градићу Нина, савезна америчка држава Висконсин, поставио је та иста питања својим ђацима осмог разреда. – Није, дабоме, било тачних и нетачних одговора – каже Услабар – јер ко може меродавно да пресуди о стварима које тек треба да се догоде? Хтели смо, напросто, да подстакнемо машту матураната и да их наведемо да размишљају о томе.

Живот у 21. веку, према процени Услабарових матура-

РЕКЛИ СУ ...

Река говори без престанка и никада се не понавља.
Октавио Паз
мексички писац
(рођен 1914)

Разлика између демократије и диктатуре је та што у демократији гласаш пре него што послушаш наређења.
Чарлс Буковски
амерички писац,
рођен 1920.

Прекасно сам дошао на свет; сада нема више ништа велико да се уради.
Наполеон Бонапарта
француски цар
(1769–1821)

Никада нисам писао музику коју сам желео да пишем. Увек сам писао музику да бих имао шта да једем.
Лудвиг ван Бетовен
немачки композитор
(1770–1827)

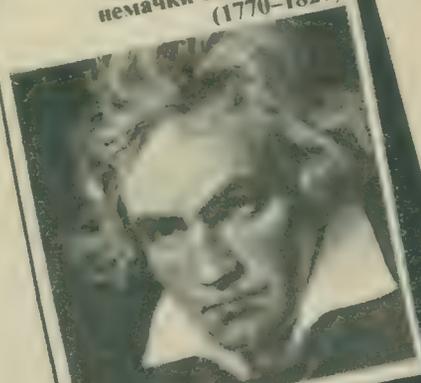

Кад су белци дошли у Африку, ми смо имали земљу, а они Библију. Научили су нас да се молимо затворених очију: кад смо их отворили, белци су имали земљу, а ми Библију.
Џомо Кенијата
председник Кеније
(1894–1978)

ната, донеће много нових технологија. Већина ђака, на пример, каже да ће нас компјутери са активираним гласом саветовати о нашим психолошким манама. Како ћемо се превозити 2050. године? Не колима на електрични погон, него летелицама којима се лако управља. Отприлике две трећине ђака каже да ће због смањења резерви нафта и угаљ постати драгоценији од злата, да ће мање моћи да се ухвате и усклади-ште и тако постану главни извор електрицитета.

Већина ђака сматра да током 21. века човек неће успети да стигне до нама најближе звезде Алфе Кентаура. Ипак, они очекују да ће бити лансирани осматрачки сателити који ће непрестано кружити око свих планета нашег Сунчевог система. Рударски радови обављаће се на другим планетама, а 96 одсто матураната сигурни су да ће се летелица са људском посадом спустити на Марс.

Ако су Услабарови ђаци у праву, хирурзи ће морати да се одрекну својих скалпела у корист ласера. Више од 95 одсто њих верује да ће током следећих 60 година бити откривен лек против рака.

Једина ствар за коју сви Услабарови ученици сматрају да се неће десити је: трудноћа мушкарца.

Што се тиче питања наведених на почетку овог текста, 91 одсто ђака сматра да ће Мадам Председник ући у Белу кућу током следећих шест деценија. Али, 71 одсто каже да она неће имати прилику да разговара са ванземаљцима. А само 24 одсто предвиђа да ће бити основана Црква обожавалаца технологије.

Илустровао: Растко Ћирић

ЕНИГМАТИКА

Припремају: М. Јеленковић и З. Зељковић

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1. Студентски културни центар (скр.) – Припадник индијске секте, браман, 2. Лажност, 3. Француски сликар, Жан-Огист Доминик – Путник из задовољства, 4. Чекати (покр.) – Ауто-ознака за Шабац – Ваздух (лат.), 5. Административно-оперативно руководство (скр.) – Коврца, увојак – Народни универзитет (скр.), 6. Ознака за неутрон – Бања код Сарајева – Нестручњак, 7. Двориште – Знаност, 8. Мишићни тумор – Ознака за карат, 9. Прва непозната у математици – Симбол сумпора, 10. Ауто-ознака за Штип – Крш, 11. Тешка заразна болест, 12. Једна од САД, 13. Помоћни, викарни свештеници, 14. Лекар (грч.), 15. Имати користи.

УСПРАВНО: 1. Име и презиме певачице са слике, 2. Источњачка борилачка вештина са мачем – Уметничко име певачице са слике, 3. Танка цигара – Медицински стручњак, 4. Лисичја орепина, сртина – Плех – Заоставштине, 5. Ауто-ознака за Битољ – Песничко име Троје, Илион – Брак са свастиком, 6. Баруштина – Димњак – Понашања, 7. Руски облик имена Ана, 8. Име смучара Тепеша – Ауто-ознака за Норвешку, 9. Коњи у народној песми – Аждаја, неман, 10. Археолошки локалитет код Суботице – Симбол злата, 11. Човек астеничне грађе, 12. Ауто-ознака за Цетиње – Горњи екстремитет.

●	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1				●								
2												
3					●							●
4						●			●			
5				●						●		
6		●						●				
7							●					
8					●							
9				●		●						
10			●									
11												
12												
13												
14												
15												

ЛАВИРИНТ

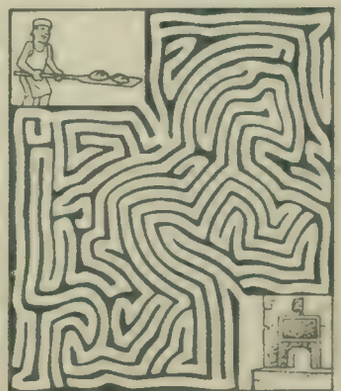

Помозите пекару да дође до пећи.

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ НА СТРАНАМА МАЛЕ ПОШТЕ

...ве највеће среће које мо-...да има неки сликар јесу: ...ђ, да буде Шпанац и, дру-..., да се зове Дали. Ја лично ...ам те обе среће.

Салвадор Дали,
шпански сликар, рођен 1904.

Ако се моја теорија релативности покаже као исправна, Немци ће казати да сам Немац, Швајцарци да сам швајцарски грађанин, а Французи да сам велики научник. Ако се теорија релативности покаже као погрешна, Французи ће казати да сам Швајцарац, Швајцарци да сам Немац, а Немци да сам Јеврејин.

Алберт Ајнштајн
амерички физичар (1879–1955)

Ако више волим мачке од паса, то је зато што не постоје полицијске мачке.

Жан Кокто
француски књижевник (1889–1963)

У некој земљи без хумора живот је неиздржљив; али још је неиздржљивији у земљи у којој се осећа потреба за хумором.

Бертолд Брехт
немачки књижевник (1989–1956)

Кад је човек вољен, не сумња ни у шта. Кад воли, сумња у све.

Колет
француска књижевница (1873–1954)

ЛАВ У ЈАГЊЕЋОЈ КОЖИ

Темба изгледа заиста краљевски поготово на сунцу кад блесне белином.

Бела врана ипак постоји, баш као и бели кос, ласта, тигар и – лав из нашег наслова. Наука је објаснила зашто животиње овако необичног и раскошног изгледа долазе на свет

Моћан и задивљујућег изгледа, лав је с разлогом проглашен за краља животиња. А тек бели лав, како је само величанствен! Многи и не знају да бели лавови уопште постоје на свету. Истина је да су веома ретки, толико да је требало пола столећа док су људи успели да се домогну једнога.

Прича почиње 1928. године када се пронео глас да је у области Тимбавати у Јужној Африци виђен – бели лав. Истраживачи су сместа спаковали своје ранце и опремили се тропским шеширима. Почела је потрага за њим. Гласине су се потврдиле, само – том животињском цару над царевима нико није успео ни да се приближи, а камоли да га ухвати.

Тек 1975. године људи су поново набасали на његов траг, у истој области. Истраживач Крис Мекбрајд имао је срећу да наиђе на легло у којем је једна лавица (уобичајене боје) чувала петоро младунчади међу којима два бела!

Пуне две године Мекбрајд и његови сарадници држали су на оку ову породицу и штитили је, а када су лавићи порасли и ојачали и таман били спремни да сваки за себе крене у свет, за оно двоје белих постављена је замка и нашли су се у зоолошком врту у Преторији. На жалост, женка је брзо угинула, али мужјак се зато развио у одиста величанственог лава до тада невиђене лепоте. Дали су му име Тембa.

Бели тигар уловљен у Индији, у шуми Рева, запетник је данас чувене и једине на свету породице белих тигрова!

У чему је тајна?

Троје преосталих лавића – Тембина браћа и сестре – остављени су у дивљини, али зла судбина је хтела да их нападну ловокрадице. Један лавић је успео да побегне, други је убијен, а трећи тешко рањен и у таквом стању спасиоци су га авионом пренели у зоолошки врт у Јоханесбургу. Ту су успели да му спасу живот, што ће се касније показати као веома значајно за – науку.

Тембин живот даље се одвијао по плану. Добио је животну другарицу, наравно „обичне" лавље боје, па су и младунци рођени из те љубави дошли на свет заогрнути уобичајеним крзном боје сувог лишћа или спржене траве у савани. Али, гле чуда! Тембин брат коме су у Јоханесбургу излечили ране постао је отац белим младунцима! За научнике то није било чудо, него срећна околност. Потврдило се да у крви Тембиног брата постоји ген одговоран за белу боју крзна. Исти ген који је „одενуо" и оног њиховог деду или прадеду виђеног и никада ухваћеног давне 1928. године.

Опит са Тембом даље је текао тако што је спарен с једном од сопствених кћери и – успело је. Рођено је опет бело младунче. Не само необично, него и љупко, као јагње с лављом главом и, наравно, краљевског држања, названо је Карла.

Да ње би било забуне, ни Темба ни његово потомство, као ни предак од кога су наследили бело крзно, нису албиноси. Албинизам је, иначе, појава и код људи и у животињском свету када услед недостатка пигмента коса (крзно или перје) оседи, а очи немају никакву боју него црвенкасти одсјај крвних судова. Темба и остали бели лавови из његове породице имају браонкасто-златасте очи као и све дивље мачке. Откуда им, онда, бело крзно?

Све чешћи бели и беле

Бела боја крзна, као уосталом и косе, перја или руна и није боја него – њено одсуство. Кад нема пигмената који су по хемијском саставу меланини или каротеноиди, онда се у ћелијама уместо њих налазе сићушне „лоптице" ваздуха. Или, боље речено, мехурићи, па је стога, ако говоримо речником физике, бела боја крзна исто што и... пена од морских таласа!

Сада се поставља питање зашто се понекад место пигмената у ћелије „бунде" увлачи ваздух? Шта спречава пигменте да се, као код већине животиња (људи, птица...) распореди, током развоја јединке, целом дужином длаке или једним делом?

Одговор и постоји и не постоји. Ова појава слична је албинизму по томе што пигмената код белих јединки нема, али за то је „одговоран" неки, за сада непозанти, ген. А тај ген је свакако рецесиван, што значи – „слаб". Генетика је одавно открила да свака особина неког живог бића настаје као резултат спајања два гена (оца и мајке). Особина која се тиме испољи резултат је јачег гена који се научно зове доминантан, али то не значи да онај други, слаб или рецесиван, ген није присутан. Он је ту, а када ће се испољити – ко зна! Ето зашто се Тембина деца нису родила заогрнута у бело, него тек његови унуци.

И код других животињских и птичијих врста позната је ова појава, једнако ретка као код лавова. Тако бела врана понекад полети и небом, а не само у народним изрекама. Постоји и бели кос, сова, дрозд. А тек какво је чудо бели тигар! Свакако ништа мање него Темба. Један такав „особењак" уловљен је 1951. године у Индији, у шуми Рева. Припао је тамошњем махарађи и смештен је у његов резерват, а током година добијено је његово потомство које и данас представља чувену линију белих тигрова.

Поменимо и то да се највећи број белих животиња јавља баш на југу Африке, где понекад могу да се виде чак такве жирафе, слонови, антилопе и импале. Али, то је не само необичност, него и звоно за узбуну, пошто се, значи, те животиње налазе пред истребљењем. Толико их је мало да спарујући се међусобно све више долазе до изражаја слаби гени, дакле они чије би се особине у обичним условима испољиле можда једном у столећу...

М. К.

Мала Карла снимљена кад је имала три недеље. Ко би помислио да је то младунче лава?

Бели кос је заиста права ретког, али вредни посматрачи успели су да сниме једног таквог.

Родитељи овог лавића сасвим су обичне боје, али његов отац је Тембин брат и то објашњава све.

ЈА ♥ ПТТ

Дајош Београд
МАЛА
ПОШТА
11. ФАХ 124
Македонска 29

Уређује: Вито Недељковић

Политикин забавник - то је ствар права!
За велике и за мале - права забава!
Ту је срећни Цаја, малерозни Паја,
Раја, Гаја, Влаја и шкртица Баја.
Мики, Шиља, Хогар страшни
и зли Даба позамашни.
Прока проналазач, научник без мане,
затим Пата, Ката и Мини - три велике даме.
Политикин забавник даје поклоне,
проверите - није трик!
Зато читајте супер-новине
Политикин Забавник !!!

Никша из Краљева

Обожавана Моника

За мене си супер лист и од тебе чекам супер одговор, а теби то, надам се, неће бити тешко. Желим да објавиш адресу Монике Селеш, писала бих јој.

ТИЈАНА
Зрењанин

Добијамо много писама у којима читаоци траже адресу тенисерке Монике Селеш. Она у нашој зем-

љи борави само неколико дана, код баке и деде, а све остало време, не рачунајући путовања са турнира на турнир, проводи у малом граду Сарасоти на Флориди. Адреса је:

МОНИКА СЕЛЕШ
SARASOTA
FLORIDA
USA

Ана, јави се!

Раније сам те доста хвалила, па сада дајем себи за право да ти кажем шта ми се код тебе не свиђа.

У стриповима који су писани ћирилицом често залута и понеко слово латинице, па су неке речи неразумљиве, поготово за млађе који још нису научили латиницу.

Ове домине које си ми поклонио морала сам да ти вратим јер не служе ничему. Неправилно су исечене.

Жао ми је што морам ружно да говорим о теби, али мислим да с времена на време неко треба да те мало изгрди. Надам се да више нећеш правити овакве грешке.

АНА
Београд

Ми бисмо ти, Ана, послали друге домине, али немамо твоју адресу, а оваква грешка нам се десила због великог тиража па неке примерке машина није добро опсекла. Надамо се да ће други наши читаоци прихватити ово објашњење уколико су имали сличне муке са доминама.

Чипови воле чистоћу

Чуо сам да у фабрикама у којима се израђују електронски чипови, који су срце и мозак најсавременијих

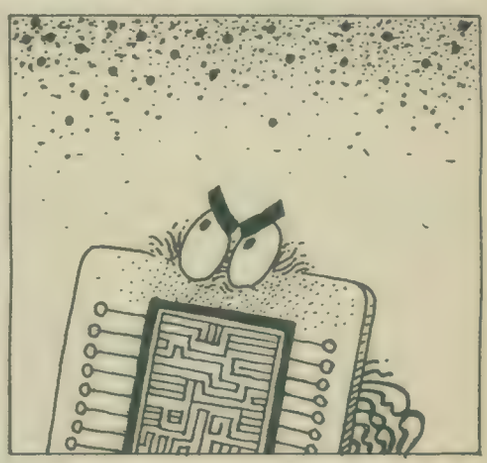

електронских уређаја, чистоћа мора да буде савршена, без трунке прашине. Зашто је то потребно?

МИРСАД
Фоча

Тачно је да просторије за израду ових чипова морају да буду чисте, готово идеално, јер чипови могу бити изузетно малих димензија и само једно зрнце прашине на незаштићеном чипу може да доведе до кратког споја. Да би се постигли такви услови, просторије се граде тако да у њима нема никаквих вибрација и статичког електрицитета. Просторије су опремљене најсавршенијим филтерима и у њих може да се уђе само у нарочитој одећи.

Илустровао: Љубомир Милојевић – Љубац

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Стевче Каранофиловски, Јоска Јорданоска 3/30, 97500 Прилеп – 11 година, сакупља налепнице, салвете, стари новац, постере и лепе оловке.

Боривој Дакић, Павла Орловића 22/1, 15350 Богатић – 10 година, сакупља постере, воли фудбал и кошарку.

Љиља Глигорић, 16. крајишке НОВ бригаде 52, 78000 Бањалука – 14 година, воли музику и спорт.

Ивана Карачић, Амбуланта Марина, Марина бб, 58222 Марина (код Трогира) – 10 година, сакупља налепнице и разне сличице.

Андреа Милодановић, Боривоја Мишића 74, 24000 Суботица – 11 година, сакупља значке и салвете.

Ивана и Александар Петровић, Омладинских бригада 59/51, Блок 70 А, 11070 Нови Београд – 10 година, сакупља разне салвете и налепнице.

Александар Велићански, Змај-Јовина 52, 22406 Ириг – 10 година, сакупља салвете и папирне лутке.

Зехрудин Вујић, Булевар омладине 17 (Душаново), 38400 Призрен – 11 година, воли спорт и музику, сакупља постере.

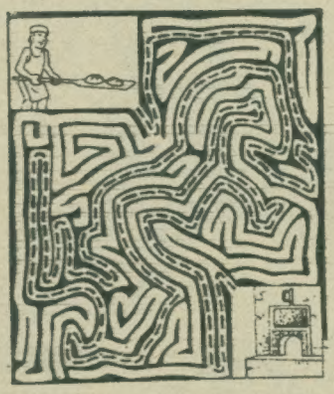

Лавиринт: видите цртеж!

Mala pametna glava I. i 2. deo!

VESELE LOGIČKE IGRE!!!!!!!

Колико су 2 плус 2
то већ свако зна!
Али, ако желиш знања више
„МАЛА ПАМЕТНА ГЛАВА" стиже!

Драги родитељи, драга децо,
нове, јединствене књиге на нашем тржишту, које Вас кроз игру и забаву, уводе у занимљив свет математике и логике. Намењене су за узраст од 7 до 11 год., али ће у решавању задатака разоноду наћи цела породица. Задаци су из разних области, МОТИВИШУ ДЕТЕ И ПОДСТИЧУ ЊЕГОВЕ КРЕАТИВНЕ СПОСОБНОСТИ.

Књиге на приступачан, разумљив, и занимљив начин свопштавају и преносе деци елементарне основе рачуна, комбинаторике, логике, визуелног памћења и закључивања, геометријских појмова и односа, осамостаљују дете, РАЗВИЈАЈУ ИНТЕЛИГЕНЦИЈУ И СПОСОБНОСТ КОНЦЕНТРАЦИЈЕ, омогућавајући му лакше и брже учење и савладавање школског градива!
Књиге чине логичку целину, али нису међусобно условљене!

ЦЕНА једне књиге је 150 дин. Обе књиге шаљемо за само 250 дин. Формат књига је 20 пута 14 цм. Корице у боји – пластифициране. Штампано на финој/дебелој офсетној 120 грамској хартији. Латиница. Шаљемо поузећем – плаћате поштару, када Вам донесе књиге.

АДРЕСА: И.И. „INEL IMPEX" Станка Пауновића 69, 11090 БЕОГРАД.
Књиге можете наручити и телефоном од 9 до 21 час. ТЕЛ. 011/593-204.

РОДИТЕЉИ, ПРУЖИТЕ СВОМЕ ДЕТЕТУ ШАНСУ ДА УСПЕ!

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ

УКРШТЕНЕ РЕЧИ – ВОДОРАВНО: скц, браманац, неистинитост, енгр, турист, ждати, ша, аер, аор, локна, ну, н, илиџа, лаик, авлија, наука, миом, к, икс, с, шт, лом, колера, орегон, викари, ијатар, ћарити.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 2047

YU ISSN 0032-339X

Први број Политикиног Забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НИП „ПОЛИТИКА"
др Живорад Миновић

Главни и одговорни уредник
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ
Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Боковић, Љубинка Буровић, Љиљана Златковић, Милан Илијин, Милован Кљајић, Нада Михаиловић, Душан Петровић (председник), Драгољуб Петровић, Радован Поповић, Зора Продановић, Радомир Ристић (заменик), Верица Смиљанић и Никша Стипчевић. Чланови Савета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Јашовић, Мирјана Маринковић и Петар Милатовић.

РЕДАКЦИЈА:
Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (ликовно-графички уредник), Славољуб Кецић (помоћник гл. уредника), Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник стрипа), Иванка Миладиновић, Петар Милатовић, Вера Милићевић, Весна Минић, Нада Невајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патрногић, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Војислав Стаменовић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић, Миленко Тодоровић и Бранислава Црномарковић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:
Јованка Војводић, Олгица Стаменић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" – редакција „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК", Македонска 29, 11001 Београд. Поштански фах 124. Телефони: секретаријат 324-471, редакција 324-483, техничка редакција 326-620, централа 324-191 и 325-761, претплата: 328-776. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије, број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:
Месечна 110,40 динара, тромесечна 331,20 динара, полугодишња 662,40 динара, годишња 1.324,80 динара

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО:
Месечна 220,80 динара, тромесечна 662,40 динара, полугодишња 1.324,80 динара, годишња 2.649,60 динара

Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-603-24875,уз обавезну назнаку НИП „Политика" – ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК"

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – ГОДИШЊА:

САД	USD	198.–
СР НЕМАЧКА	DEM	294.–
ШВЕДСКА	SEK	1.099.–
ФРАНЦУСКА	FRF	1.000.–
ШВАЈЦАРСКА	CHF	248.–

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НИП „Политика" код БЕОГРАДСКЕ БАНКЕ, Деоничарско друштво, Главна филијала, „ИНВЕСТБАНКА" – Београд, на рачун број: 60811-623-63-257310-999-00054,уз обавезну назнаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК"

ИМПРЕСУМ (латински IMPRESSUM), штампана ствар, штампање, по закону обавезно означавање имена издавача и уредника, одговорних за садржину часописа.

ОБУЦИТЕ БЕБЕ

Бебе и цуцле налепите на картон и исеците. Кругове цуцли просеците по цртицама па кроз отвор провуците жути део цуцле. Бебама просеците уста и ставите им цуцле.

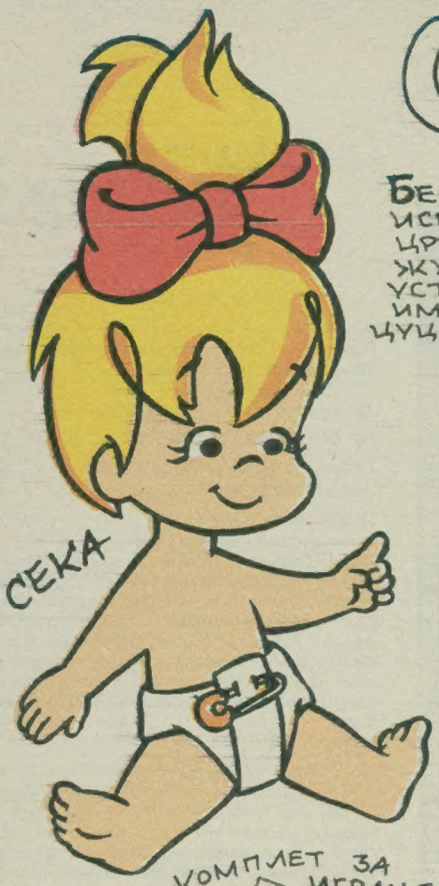

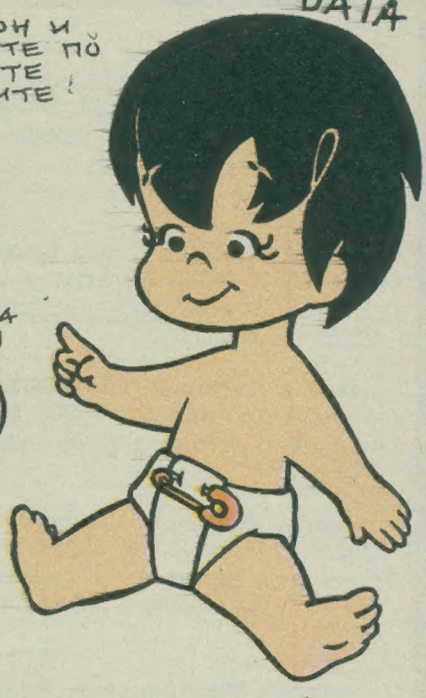

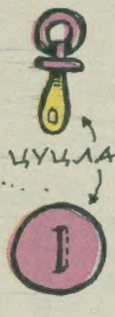

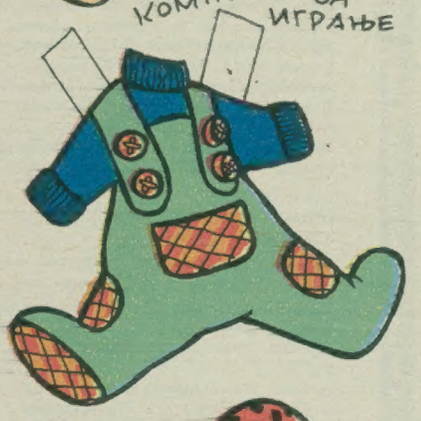

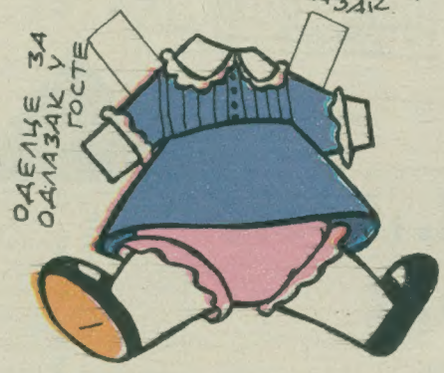

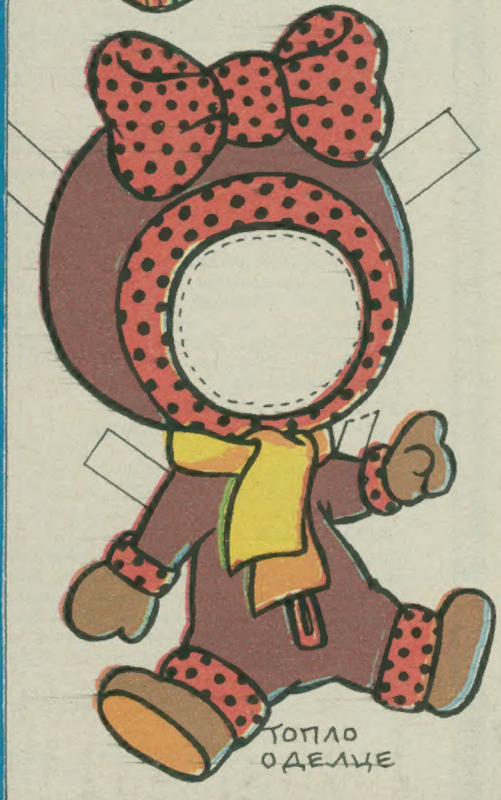

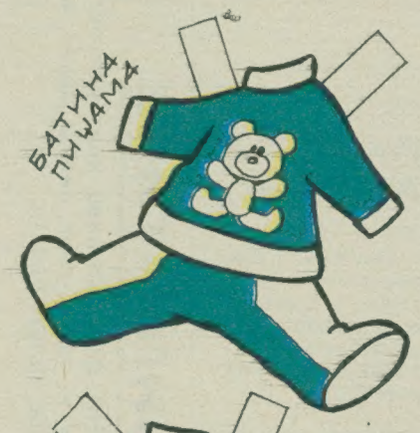

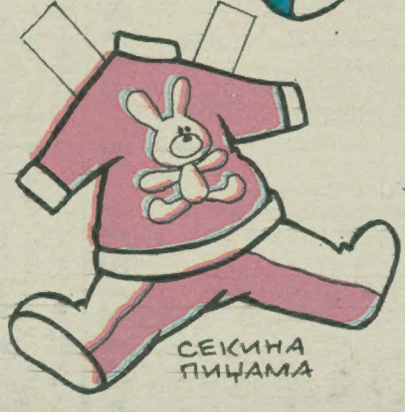

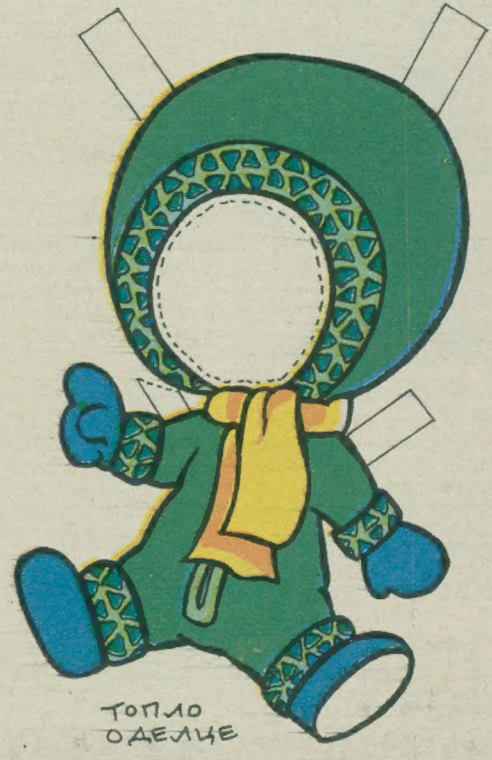

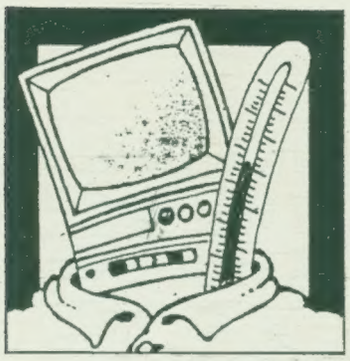

ВИДЕО БАРОМЕТАР

Сцена из филма „Ослобођени Франкенштајн" Роџера Кормана

1. Frankestein Unbound – Ослобођени Франкенштајн (1990), САД. Редитељ: Роџер Корман, главне улоге: Џон Харт, Раул Џулија, Бриџет Фонда, трајање: 100 минута.

Прошле су скоро две деценије откако је Роџер Корман, својевремено можда најзначајнији човек америчког филма ван Холивуда, седео у редитељској столици. У међувремену се бавио продуцентским послом, а да се прихвати посла на овом филму дошло је на наговор људи из компаније „Универзал". А он је филм замислио овако: после упада у временску рупу Џозеф Бјукенен, научник из 21. века, враћа се у 19. век и среће Мери Шели, доктора Франкенштајна и, наравно, његовог монструма... Током шездесетих година Роџер Корман је снимио велики број филмова инспирисаних делима Едгара Алана Поа: **„Пад куће Ашер", „Гавран", „Лајџијин гроб", „Маска црвене смрти", „Њихало страве".**

2. Nuns on the Run – Калуђерице у бекству (1990), Велика Британија. Редитељ: Џонатан Лин, главне улоге: Ерик Ајдл, Роби Колтрејн, трајање: 88 минута.

Двојица ситних криминалаца прерушавају се у калуђерице да би се сакрили од банди којима су испред носа украли велики новац. Међутим, таман када су помислили да су на сигурном, откривају да ни из самостана није тако лако побећи.

3. The Two Jakes – Два Џејка (1990), САД. Редитељ: Џек Николсон, главне улоге: Џек Николсон, Харви Кајтел, Мег Тили, трајање: 135 минута.

Дуго припремани наставак „Кинеске четврти", ремек-дела Романа Поланског из 1974. године. Главни јунак поново је цинични приватни детектив Џејк Гитс кога (баш као и прошли пут) истрага о неверству једне жене одводи до много крупнијих ствари... Ово је, иначе, до сада трећи филм који је режирао Џек Николсон. Претходна два су: „Вози, он рече" (1971), и „Правац југ" (1977).

4. The Rainbow – Дуга (1989), Велика Британија. Редитељ: Кен Расел, главне улоге: Семи Дејвис, Аманда Донахју, Пол Мекган, Дејвид Хемингс, Гленда Џексон, трајање: 104 минута.

Иако је Кен Расел снимио „Заљубљене жене" још 1969. године (реч је о екранизацији истоименог дела Д. Х. Лоренса), могло би се рећи да је „Дуга" у наративном смислу нека врста претходнице том филму. То је прича о сазревању једне девојке, неразумевању породице и њеним покушајима да нађе срећу у љубави.

5. Overexposed – Превише изложена (1990), САД. Редитељ: Лари Бринд, главне улоге: Кетрин Оксенберг, Дејвид Нотон, трајање: 82 минута.

Још један филм из радионице „Папе" Кормана – као и много пута током ових двадесет година он се и овде појављује у улози продуцента. Млада и згодна глумица добија претећа писма, а двоје њених колега умиру у страшним мукама, спржених лица. Много је сумњивих, али нико од њих нема прави мотив, посебно што се чини да је све то повезано са једном старом рођенданском забавом.

В. Радосављевић

Илустровао: Зоран Петканић Петкић

WALT DISNEY

МИКИ